

Lv kapitola 1.

[1] I zavolal Hospodin Mojžíše a promluvil k němu ze stanu setkávání: [2] "Mluv k synům Izraele a řekni jim: Když někdo z vás přinese dar Hospodinu, přinese svůj dar z dobytka, ze skotu nebo z bravu. [3] Jestliže jeho darem bude zápalná oběť ze skotu, převede samce bez vady. Přivede jej ke vchodu do stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem. [4] Vloží ruku na hlavu zápalné oběti; ta mu získá zalíbení a prostí ho viny. [5] Dobytče pak porazí před Hospodinem a Áronovci, kněží, přinesou krev o oběť; krví pokropí dokola oltář, který je u vchodu do stanu setkávání. [6] Stáhne kůži ze zápalné oběti a rozseká oběť na díly. [7] Synové kněze Árona vloží na oheň a na oheň narovnají dříví. [8] Díly, hlavu a tuk narovnají pak Áronovci, kněží, na dříví, které je na ohni na oltáři. [9] Vnitřnosti však a hnáty omyje kněz vodou a všechno obrátí na oltáři v obětní dým. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina. [10] Jestliže jeho dar pro zápalnou oběť bude z bravu, z ovci nebo z koz, převede samce bez vady. [11] Porazí ho před Hospodinem při severní straně oltáře a Áronovci, kněží, pokropí jeho krví oltář dokola. [12] Rozseká oběť na díly i s hlavou a s tukem a kněz to narovná na dříví, které je na ohni na oltáři. [13] Vnitřnosti však a hnáty omyje kněz vodou; všechno přinese v oběť a na oltáři obrátí v obětní dým. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina. [14] Jestliže jeho darem Hospodinu bude zápalná oběť z ptactva, přinese svůj dar z hrdliček nebo z holoubat. [15] Kněz přinese ptáče k oltáři, nehtem mu natrhne hlavu a na oltáři obrátí v obětní dým; jeho krev nechá vykat na stěnu oltáře. [16] Odstraní vole s vývržkem a pohodí to k východní straně oltáře, kde je popel z tuku. [17] Pak mu kněz natrhne křídla, ale neodtrhne je; a na oltáři je obrátí v obětní dým na ohni ze dříví. To bude zápalná oběť; jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina.

Lv kapitola 2.

[1] Když někdo přinese Hospodinu darem přídatnou oběť, bude jeho darem bílá mouka. Poleje ji olejem, vloží na to kadidlo [2] a donese ji Áronovcům, kněžím. Kněz z ní vezme plnou hrst bílé mouky o olejem i všechno kadidlo a jako připomínku ji na oltáři obrátí v obětní dým. Jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina. [3] Zbytek přídatné oběti případně Áronovi a jeho synům jako velesvatý podíl z ohnivých obětí Hospodinových. [4] Když přineseš darem přídatnou oběť pečenou v peci, budou to nekvašené bocháňky z bílé mouky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem. [5] Jestliže bude tvým darem přídatná oběť připravená na pánvi, bude z bílé mouky zadělané olejem, nekvašená. [6] Rozdrobíš ji na sousta a poleješ ji olejem. To bude přídatná oběť. [7] Jestliže tvým darem bude přídatná oběť připravená v kotlíku, ať je připravena z bílé mouky s olejem. [8] Takto připravenou přídatnou oběť přineseš Hospodinu: předáš ji knězi a on ji donese k oltáři. [9] Kněz oddělí hrst přídatné oběti a jako připomínku ji na oltáři obrátí v obětní dým. Jako oběť ohnivá bude libou vůní pro Hospodina. [10] Zbytek přídatné oběti případně Áronovi a jeho synům jako velesvatý podíl z ohnivých obětí Hospodinových. [11] Žádná přídatná oběť, kterou přenesete Hospodinu, nebude připravována kvašením; žádný kvas a žádný med neobráte v obětní dým jako ohnivou oběť Hospodinu. [12] Můžete je přinést Hospodinu jako dar z prvotin, ale nebudou na oltáři obětovány v libou vůní. [13] Každý dar své přídatné oběti soli osolíš. Nenecháš svou přídatnou oběť obět bez soli smlouvy svého Boha. S každým svým darem přineseš sůl. [14] Jestliže přineseš Hospodinu přídatnou oběť raných plodů, přineseš klasy sprážené na ohni a drcené zrní z nového obilí jako přídatnou oběť svých raných plodů. [15] Přidáš k ní olej a položíš na to kadidlo. To bude přídatná oběť. [16] Kněz obrátí v obětní dým jako připomínku hrst rozdrceného zrní s olejem i všechno kadidlo. To bude ohnivá oběť Hospodinu.

Lv kapitola 3.

[1] Jestliže někdo připraví jako svůj dar hod oběti pokojné ze skotu, ať už býka nebo krávu, přivede před Hospodina zvíře bez vady. [2] Vloží ruku na hlavu svého daru a porazí oběť před vchodem do stanu setkávání. Áronovci, kněží, pokropí krví oltář dokola. [3] Z hodu oběti pokojné přinese Hospodinu jako ohnivou oběť tuk pokrývající vnitřnosti i všech tuk, který je na vnitřnostech, [4] dále obě ledviny i s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami. [5] Áronovci to jako zápalnou oběť obrátí na oltáři v obětní dým na ohnivá bude libou vůní pro Hospodina. [6] Jestliže jeho dar Hospodinu k hodu oběti pokojné bude z bravu, přivede samce nebo samici bez vady. [7] Přivede-li jako svůj dar jehně, přivede je před Hospodina. [8] Vloží ruku na hlavu svého daru a porazí je před stanem setkávání. Áronovci pokropí jeho krví oltář dokola. [9] Z hodu oběti pokojné přinese Hospodinu jako ohnivou oběť jeho tuk, celý tučný ocas, který odejme těsně u kostrče, a tuk pokrývající vnitřnostech, [10] dále obě ledviny i s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami. [11] Kněz to na oltáři obrátí v obětní dým. To bude pokrm ohnivé oběti Hospodinu. [12] Jestliže bude jeho darem koza, přivede ji před Hospodina. [13] Vloží ruku na její hlavu a porazí ji před setkáváním. Áronovci pokropí její krví oltář dokola. [14] Přinese z ní Hospodinu svůj dar jako ohnivou oběť: tuk pokrývající vnitřnosti i všechnen tuk, který je na vnitřnostech, [15] dále obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami. [16] Kněz to na oltáři obrátí v obětní dým. To bude pokrm ohnivé oběti, libá vůně. Všechnen tuk patří Hospodinu. [17] To bude provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích: Nebudete jíst žádný tuk ani žádnou krev."

Lv kapitola 4.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Izraelcům: Když se někdo neúmyslně pro hřeší proti kterémukoli příkazu Hospodinovu něčím, co se dělat nesmí, a dopustí se něčeho proti některému z nich, pak platí: [3] Jestliže se prohřeší pomazaný kněz a uvalí tím vinu na lid, ať převede Hospodinu za svůj hřích, jehož se dopustil, mladého býčka bez vady k oběti za hřích. [4] Dovede býčka ke vchodu do stanu setkávání před Hospodina, vloží ruku na hlavu býčka a porazí jej před Hospodinem. [5] Pak vezme pomazaný kněz trochu krve z býčka a přinese ji ke stanu setkávání. [6] Kněz namočí prst v krvi a sedmkrát z ní stříkne před Hospodinem na oponu svatyně. [7] Trochu krve potře kněz též rohy oltáře pro pálení kadidla z vonných látek před Hospodinem, oltáře, který je ve stanu setkávání; všechnu ostatní krev toho býčka pak vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti, jenž je u vchodu do stanu setkávání. [8] Všechnen tuk z býčka obětovaného za hřích z něho odstraní, tuk pokrývající vnitřnosti i všechnen tuk, který je na vnitřnostech, [9] dále obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami, [10] jak to bývá odstraňováno z býka pro hod oběti pokojné. Kněz to na oltáři pro zápalné oběti obrátí v obětní dým. [11] Kůži z býčka a všechno maso z něho včetně hlavy a hnátů i vnitřnosti a výměty, [12] celý zbytek býčka vynese ven za tábor na čisté místo, kam se sype popel z tuku, a na dříví jej spálí ohněm;

kam se sype popel z tuku, tam bude spálen. [13] Jestliže se celá izraelská pospolitost neúmyslně něčeho dopustí a zůstane shromáždění skryto, že se dopustil proti kterémukoli příkazu Hospodinovu něčeho, co se dělat nesmí, přece se provinili. [14] Když vyjde najevo hřích, kterého se dopustili proti příkazu, přivede shromáždění mladého býčka k oběti za hřích a dovedou jej před stan setkávání. [15] Starší pospolitosti vloží jej před Hospodinem. [16] Pak přinese pomazaný kněz trochu krve z býčka ke stanu setkávání. [17] Kněz namočí v krvi prst a sedmkrát z ní stříkne před Hospodinem. [18] Trochu krve potře též rohy oltáře, který je před Hospodinem ve stanu setkávání; všechnu ostatní krev pak vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti, jenž je u vchodu do stanu setkávání. [19] Všechn tuk z něho odstraní a na oltáři jej obrátí v obětní dým. [20] Naloží s býčkem jako s býčkem obětovaným za hřích, stejně s ním naloží. Kněz za ně vykoná smírčí obřady, a bude jim odpuštěno. [21] Býčka vynese ven za tábor a spálí jej stejně, jako spálil předešlého býčka. To bude oběť za hřích shromáždění. [22] Prohřeší-li se předák a dopustí se neúmyslně proti kterémukoli příkazu Hospodina, svého Boha, něčeho, co se dělat nesmí, provinil se. [23] Je-li mu oznámeno, že se dopustil hříchu, přivede jako dar kozla, samce bez vady. [24] Vloží ruku na hlavu kozla a porazí ho na místě, kde se poráží dobytek pro zápalnou oběť před Hospodinem. To bude oběť za hřích. [25] Pak vezme kněz trochu krve z oběti za hřích na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; ostatní krev vyleje ke spodku oltáře pro zápalné oběti. [26] Všechn tuk na oltáři obrátí v obětní dým jako tuk z hodu oběti pokojné. Pro jejich hřích vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno. [27] Jestliže se neúmyslně prohřeší někdo z lidu země a dopustí se proti některému příkazu Hospodinovu něčeho, co se dělat nesmí, provinil se. [28] Je-li mu oznámeno, že se dopustil hříchu, přivede jako svůj dar kozu, samici bez vady, za hřích, kterého se dopustil. [29] Vloží ruku na hlavu zvířete obětovaného za hřích a porazí oběť za hřích na místě pro zápalné oběti; [30] Pak vezme kněz trochu krve na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu ostatní krev vyleje ke spodku oltáře. [31] Všechn tuk odejme, jako bývá odňat tuk z hodu oběti pokojné, a kněz jej na oltáři obrátí v obětní dým, v libou vůni pro Hospodina. Kněz za něho vykoná smírčí obřady, a bude mu odpuštěno. [32] Jestliže přivede jako dar k oběti za hřích jehně, přivede samičku bez vady. [33] Vloží ruku na hlavu zvířete obětovaného za hřích a porazí je v oběť za hřích na místě, kde se poráží dobytek pro zápalné oběti. [34] Pak vezme kněz trochu krve z oběti za hřích na prst a potře rohy oltáře pro zápalné oběti; všechnu ostatní krev vyleje ke spodku oltáře. [35] Všechn tuk odejme, jako bývá odňat tuk z beránka pro hod oběti pokojné, a kněz jej na oltáři obrátí v obětní dým jako ohnivou oběť pro Hospodina. Pro hřích, jehož se dopustil, vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno.

Lv kapitola 5.

[1] Prohřeší-li se někdo tím, že slyšel vyslovit kletbu a byl toho svědkem, ať už to viděl nebo se o tom dozvěděl, jestliže to neoznámí, ponese svou vinu. [2] Anebo když se někdo dotkne čehokoli nečistého, buď zdechliny nečistého divokého zvířete nebo zdechliny nečistého domácího zvířete nebo zdechliny nečisté drobné havěti, i když mu to nebylo známo, je nečistý a provinil se. [3] Anebo když se někdo dotkne lidské nečistoty, jakékoli nečistoty, jíž se může znečistit, i když mu to nebylo známo, ale potom se to dozví, provinil se. [4] Anebo když někdo nerozvážně pronese přísahu, že udělá něco zlého nebo dobrého, vším, k čemu se člověk přísahou nerozvážně zavázal, i když mu to nebylo známo, ale potom se to dozví, každou jednotlivost se provinil. [5] Když se tedy čímkoli z toho provinil, ať vyzná, čím se prohřešil, [6] a přivede Hospodinovi jako pokutu za prohřešek, jeho se dopustil, samici z bravu, ovci nebo kozu, v oběť za hřích. Pro jeho hřích vykoná za něho kněz smírčí obřady. [7] Jestliže není v jeho možnostech obětovat beránka nebo kůzle, přinese Hospodinovi jako pokutu za svůj prohřešek dvě hrdličky nebo dvě holoubata, jedno k oběti za hřích, druhé k oběti zápalné. [8] Donese je knězi. Ten bude nejprve obětovat to, které je určeno k oběti za hřích. Zesponu mu nehtem natrhne hlavu, ale neodtrhne ji. [9] Trochu krve oběti za hřích stříkne stříkne na stěnu oltáře a zbytek krve nechá vykat ke spodku oltáře. To bude oběť za hřích. [10] To druhé připraví podle řádu zápalné oběti. Pro hřích, jehož se dopustil, vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno. [11] Jestliže není s to dát ani dvě hrdličky nebo dvě holoubata, přinese ten, kdo zhřešil, jako dar desetinu éfy bílé mouky v oběť za hřích; nepoleje ji olejem a nedá na ni kadidlo, protože to je oběť za hřích. [12] Donese ji knězi a kněz z ní vezme pinou hrst na připomínku a na oltáři ji obrátí v obětní dým jako ohnivou oběť Hospodinovi. To bude oběť za hřích. [13] Pro hřích, jehož se čímkoli z toho dopustil, vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno; zbytek oběti bude patřit knězi jako při oběti přídavné." [14] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [15] "Jestliže se někdo těžce zpronevěří tím, že se neúmyslně prohřeší proti svatým věcem Hospodinovým, jako pokutu přivede Hospodinovi z bravu berana bez vady, jehož cenu stanovíš v šekelech stříbra podle váhy určené svatyní, jako oběť za vinu. [16] Nahradí také, čím se proti svatým věcem prohřešil, a přidá nad to pětinu. Dá to knězi a kněz za něho obětí berana za vinu vykoná smírčí obřady, a bude mu odpuštěno. [17] Jestliže se někdo prohřeší a dopustí se něčeho proti kterémukoli Hospodinovu příkazu, co se dělat nesmí, aniž to věděl, provinil se a ponese následky své nepravosti. [18] Přivede ke knězi z bravu berana bez vady, jehož cenu určíš, jako oběť za vinu. Za neúmyslný přestupek, jehož se dopustil, aniž věděl, vykoná za něho kněz smírčí obřady, a bude mu odpuštěno. [19] To bude oběť za vinu. Jistěže se provinil proti Hospodinovi. [20] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [21] "Prohřeší-li se někdo a těžce se zpronevěří Hospodinovi tím, že zapře svému bližnímu věc, kterou měl v úschově, ať svěřenou či zabavenou, nebo svého bližního vydírá [22] nebo najde ztracenou věc a křivopřísežně to zapře, ať se člověk dopustí kteréhokoli z těch věcí, zhřeší. [23] Jestliže se tedy prohřešil a provinil, navrátí, co násilně zabavil nebo co uchvátil vydíráním nebo co mu bylo svěřeno do úschovy, [24] anebo cokoli, o čem křivě přísahal. Plně to nahradí a nad to přidá pětinu. Dá to tomu, čí to je, v den své oběti za vinu. [25] Jako pokutu přivede Hospodin z bravu berana bez vady, jehož cenu určíš; přivede jej ke knězi jako oběť za vinu. [26] Kněz za něho vykoná před Hospodinem smírčí obřady, a bude mu odpuštěno všechno, čeho se dopustil a čím se provinil."

Lv kapitola 6.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Příkaz Áronovi a jeho synům: Toto je řád zápalné oběti: Zápalná oběť bude na ohništi na oltáři po celou noc až do rána a oheň na oltáři bude stále udržován. [3] Kněz si obleče Iněný šat a na tělo si obleče Iněné spodky. Vybere popel z tuku zápalné oběti strávené ohněm na oltáři a vysype jej vedle oltáře. [4] Pak si slevče roucho, obleče si jiné a vynese popel z tuku ven za tábor na čisté místo. [5] Oheň na oltáři bude stále udržován, nesmí vyhasnout. Kněz jím bude každé ráno zapalovat dříví, narovná na něm zápalnou oběť a obrátí na něm tuk z pokojných obětí v obětní dým. [6] Oheň na oltáři bude stále udržován, nesmí vyhasnout. [7] Toto je řád přídavné oběti: Áronovci ji přinesou před Hospodina k přední straně oltáře. [8] Kněz z té přídavné oběti vyzdvihne v hrsti část bílé mouky s olejem a všechno kadidlo, které je na přídavné oběti, a na oltáři to obrátí v obětní dým; bude to libá vůně na připomínku pro Hospodina. [9] Co z přídavné oběti zbude, snědí Áron a jeho synové. Bude se to jíst nekvašené na svatém místě; na nádvoří stanu setkávání to budou jíst. [10] Nebude se péci nic kvašeného. Dal jsem jim to jako jejich podíl ze svých ohnivých obětí. Bude to velesvaté jako oběť za hřích a za vinu. [11] Smí to jíst každý mužský příslušník mazi Áronovci. To bude pro všechna vaše pokolení provždy platné nařízení o ohnivých obětech Hospodinových. Cokoli se jich dotkne, bude svaté. [12] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [13] "Toto je dar Árona a jeho synů, který v den jeho pomazání přinesou Hospodinovi: desetinu éfy bílé mouky jako pravidelnou přídavnou oběť, polovinu

ráno a polovinu večer. [14] Přineseš ji připravenou s olejem na pánev, smaženou. Přidavnou oběť přineseš rozdrobenou na sousta. Bude to libá vůně pro Hospodina. [15] Připraví ji pomazaný kněz z Áronových synů, který nastoupí na jeho místo. To bude provždy platné Hospodinovo nařízení. Jako celopal bude obrácena v obětní dým. [16] Každá přidavná oběť kněžská bude celopal. Nesmí se jíst." [17] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [18] "Mluv k Áronovi a jeho synům: Toto je řád oběti za hřích: Na místě, na kterém se poráží dobytče pro zápalnou oběť, bude se porážet před Hospodinem i pro oběť za hřích. Je to velesvaté. [19] Kněz, který ji obětuje za hřích, jí smí jíst. Bude se jíst na svatém místě, na nádvoří stanu setkávání. [20] Cokoli se dotkne jejího masa, bude svaté. Stříkne - li trochu krve z ní na roucho, vypereš postříknuté místo na svatém místě. [21] Hliněné nádoby, v němž se bude vařit, bude rozbito. Bude - li se vařit v měděné nádobě, vydrhne se a opláchně vodou. [22] Každý mužský příslušník kněžských rodin jí smí jíst. Je to velesvaté. [23] Ale žádná oběť za hřích, z jejíž krve se část vnáší do stanu setkávání k vykonání smířčích obřadů ve svatyni, nebude se jíst; bude spálena ohněm.

Lv kapitola 7.

[1] Toto je řád oběti za vinu: je to velesvaté. [2] Na místě, na němž se poráží dobytče pro zápalnou oběť, bude se porážet i pro oběť za vinu. Jeho krvi pokropí kněz oltář dokola. [3] Pak přinese všechen tuk z něho, tučný ocas a tuk pokrývající vnitřnosti, [4] dále obě ledviny s tukem, který je na nich i na slabinách, a jaterní lalok; odejme jej nad ledvinami. [5] Kněz to na oltáři obrátí v obětní dým jako ohnivou oběť Hospodinu. To bude oběť za vinu. [6] Každý mužský příslušník kněžských rodin jí smí jíst. Bude se jíst na svatém místě. Je to velesvaté. [7] Oběť za vinu má stejný řád jako oběť za hřích; patří knězi, který jí vykonává smířčí obřady. [8] Knězi, který přináší něčí zápalnou oběť, patří kůže z oběti, kterou přináší; je jeho. [9] Rovněž každá přidavná oběť, která je pečena v peci, i každá, která je připravena v kotlíku nebo na pánev, patří knězi, který jí přináší; je jeho. [10] Každá přidavná oběť, zadělaná olejem i suchá, patří všem Áronovcům, jednomu jako druhému. [11] Toto je řád hodu oběti pokojné, která se přináší Hospodinu: [12] Jestliže jí někdo přinese jako projev vděčnosti, ať přinese k děkovné oběti nekvašené bochánky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem. Bochánky budou z bílé zasmažené mouky, zadělané olejem. [13] Vedle bochánků přinese kvašený chléb jako svůj dar ke svému hodu díky oběti pokojné. [14] Z každého daru přinese po jednom kusu jako oběť pozdvihování pro Hospodina. Patří knězi, který kropí krví z pokojné oběti; je jeho. [15] Maso jeho hodu díky oběti pokojné se musí jíst v den, kdy bylo přineseno, nezůstane z něho nic do rána. [16] Jestliže se dar obětního hodu týká slibu nebo dobrovolného závazku, bude se jíst v den, kdy byl obětní hod přinesen, a příštího dne se smí jíst zbytek. [17] Zbytek masa z obětního hodu ať je však třetího dne spálen ohněm. [18] Jestliže by se přesto jedlo maso z hodu oběti pokojné třetího dne, nenalezne Hospodin zalíbení v tom, kdo jej přinese; dar mu nebude připočten k dobru. Je závadný a každý, kdo by z něho jedl, ponese následky své neoravosti. [19] Ani maso, které přišlo do styku s něčím nečistým, nesmí se jíst; bude spáleno ohněm. Jiné maso může jíst každý, kdo je čistý. [20] Bude - li však někdo jíst maso Hospodinova hodu oběti pokojné a přitom bude nečistý, bude vyobcován ze svého lidu. [21] Když by se někdo dotkl čehokoli nečistého, lidské nečistoty nebo nečistého zvířete nebo čehokoli nečistého, hodného opovržení, a jedl by z masa Hospodinova hodu oběti pokojné, bude vyobcován ze svého lidu." [22] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [23] "Mluv k Izraelcům: Nebudete jíst žádný tuk z býka ani z ovce a kozy. [24] Tuku zdechlého nebo rozsápaného zvířete se může užívat k různému účelu, ale jíst jej rozhodně nesmíte. [25] Každý, kdo by jedl tuk z dobytčete, u něhož přinesl ohnivou oběť Hospodinu, bude vyobcován ze svého lidu. [26] Také nebudete jíst žádnou krev, ať se usadíte kdekoli, ani krev ptactva ani dobytčat. [27] Kdokoli by jedl jakoukoli krev, bude vyobcován ze svého lidu." [28] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [29] "Mluv k Izraelcům: Kdo připravuje svůj hod oběti pokojné Hospodinu, přinese Hospodinu dar ze svého hodu oběti pokojné. [30] Vlastní rukou přinese ohnivou oběť Hospodinu: přinese tuk, který je na hrudi, i hrudí, aby je podáváním nabídl Hospodinu jako oběť podávání. [31] Kněz obrátí tuk na oltáři v obětní dým. Hrudí pak připadne Áronovi a jeho synům. [32] Pravou kýtu dáte knězi jako oběť pozdvihování ze svých hodů oběti pokojné. [33] Tomu z Áronovců, kdo přinese z pokojných obětí krev a tuk, bude pravá kýta patřit jako podíl. [34] Hrudí z oběti podávání a kýtu z oběti pozdvihování jsem totiž Izraelcům odebral z jejich hodů oběti pokojné a dávám je knězi Áronovi a jeho synům. Bude je dostávat od Izraelců podle provždy platného nařízení. [35] To je přiděl Árnův i přiděl jeho synů z ohnivých obětí Hospodinových; v den, kdy jim dovolil přistoupit, aby sloužili Hospodinu jako kněží, [36] v den, kdy je pomazáním oddělil od Izraelců, přikázal Hospodin, aby jim byl dáván podle nařízení provždy platného pro všechna jejich pokolení." [37] To je řád pro zápalnou oběť, pro přidavnou oběť, pro oběť za hřích a oběť za vinu, i pro oběť při vysvěcování kněží a pro hod oběti pokojné. [38] Jak to přikázal Hospodin Mojžíšovi na hoře Sínaji v den, kdy přikázal synům Izraele, aby přinášeli své dary Hospodinu na Sínajské poušti.

Lv kapitola 8.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Vezmi Árona i s jeho syny, též roucha a olej pomazání i býčka k oběti za hřích, dva berany a košík nekvašených chlebů, [3] a shromáždí celou pospolitost ke vchodu do stanu setkávání." [4] Mojžíš učinil, jak mu Hospodin přikázal. Pospolitost se shromáždila ke vchodu do stanu setkávání [5] a Mojžíš pospolitosti řekl: "Toto nám přikázal Hospodin udělat." [6] Pak vyzval Mojžíš Árona a jeho syny, aby přistoupili, a omyl je vodou. [7] Přehodil mu suknicu a přepásal ho šerpou, oblékl mu řízu, vložil na něj nárameník a přepásal ho tkaným pásem nárameníku; opásal ho jím. [8] Navlékl mu také náprsník a do náprsníku dal posvátné losy urím a tumím. [9] Na hlavu mu nasadil turban a dopředu na turban připevnil zlatý květ, svatou čelenku, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin. [10] Potom vzal Mojžíš olej pomazání, pomazal příbytek s veškerým příslušenstvím a posvětil je. [11] Sedmkrát jím stříkl na oltář a pomazal oltář i všechno jeho náčiní i nádrž s podstavcem, aby je posvětil. [12] Nalil též trochu oleje pomazání na Áronovu hlavu a pomazal ho, aby ho posvětil. [13] Pak vyzval Mojžíš Áronovy syny, aby přistoupili, oblékl jim suknicu, přepásal je šerpou a vstavil jim na hlavu mitry, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin. [14] Potom dal přivést býčka k oběti za hřích a Áron i jeho synové vložili ruce na hlavu býčka určeného k oběti za hřích. [15] Mojžíš ho porazil, vzal krev, prstem potřel rohy oltáře a posvětil jej k vykonávání smířčích obřadů. [16] Vzal také všechen tuk, který je na vnitřnostech, jaterní lalok i obě ledviny s jejich tukem a na oltáři to obrátí v obětní dým. [17] Ale býčka, jeho kůže, maso a výměty spálil na ohni mimo tábor, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin. [18] Potom dal přivést berana k zápalné oběti a Áron i jeho synové vložili ruce na hlavu toho berana. [19] Mojžíš ho porazil a krví pokropil oltář dokola. [20] Berana rozseká na díly a obrátí hlavu, díly a tuk v obětní dým. [21] Vnitřnosti a hnáty omyl vodou a pak celého berana obrátí na oltáři v obětní dým. To zápalná oběť v libou vůni, ohnivou oběť pro Hospodina, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin. [22] Pak dal přivést druhého berana, berana vysvěcení, a Áron se svými syny vložili ruce na hlavu toho berana. [23] Mojžíš ho porazil, vzal trochu jeho krve a potřel Áronovi lalůček pravého ucha, palec na pravé ruce a palec u pravé nohy. [24] Pak vyzval Áronovy syny, aby přistoupili, a krví jim potřel lalůček pravého ucha, palec na pravé ruce a palec u pravé nohy. Potom pokropil krví oltář dokola. [25] Vzal také tu, tučný ocas i všechen tuk, který je na vnitřnostech, jaterní lalok i obě ledviny s tukem a pravou kýtu; [26] a z košíku s nekvašenými chleby, který stojí před Hospodinem, vzal jeden nekvašený bochánek, jeden bochánek chleba zadělaného olejem a jeden oplatek a položil to na kusy

rozdělená kopyta tak, že jsou kopyta rozpolcená úplně, přežvýkavce mezi zvířaty, ty smíte jíst. [4] Ale z přežvýkavců a z těch, kdo mají rozdělená kopyta, nesmíte jíst velblouda, který sice přežvýkuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás nečistý; [5] damana, který také přežvýkuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás nečistý; [6] zajíce, který také přežvýkuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás nečistý; [7] vepře, který sice má rozdělená kopyta tak, že jsou úplně rozpolcená, ale nepřežvýkuje; bude pro vás nečistý. [8] Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se nedotknete; budou pro vás nečistí. [9] Ze všeho, co je ve vodě, smíte jíst toto: Všechno ve vodách, v mořích a potocích, co má ploutve a šupiny, smíte jíst. [10] Z veškeré vodní havěti v mořích a potocích, ze všech živočichů, kteří jsou ve vodách, bude pro vás hodné opovržení všechno, co nemá ploutve ani šupiny. [11] Budou pro vás hodni opovržení. Nesmíte jíst jejich maso a jejich zdechliny budete mít v opovržení. [12] Všechno ve vodě, co nemá ploutve ani šupiny, budete mít v opovržení. [13] Z létajících živočichů budete mít v opovržení tyto, nesmějí se jíst, jsou hodni opovržení: orla, orlosupa a mořského orla, [14] luňáka a různé druhy jestřábů, [15] všechny druhy havranů, [16] pštrosa, sovu, racka a různé druhy sokolů, [17] kulicha, kormorána a výra, [18] sovu pálenou, pelikána a mrchožrouta, [19] čápa a různé druhy volavek, dudka a netopýra. [20] Všechna létající havěť chodící po čtyřech bude pro vás hodna opovržení. [21] Jen to smíte jíst z veškeré létající havěti chodící po čtyřech, co má skákavé nohy, jimiž skáče po zemi. [22] Smíte z nich jíst tyto: různé druhy kobylek, jako arbe, soleám, chargól a chágáb. [23] Ale ostatní létající čtyřnohá havěť bude pro vás hodnota opovržení. [24] Tou byste se poskvrnili. Každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera [25] a každý, kdo by něco z jejich zdechliny nesl, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. [26] Každé zvíře, které má rozdělená kopyta, ale ne rozpolcená úplně, a které nepřežvýkuje, bude pro vás nečisté. Každý, kdo se ho dotkne, bude nečistý. [27] Také všechno ze čtyřnohých živočichů, co chodí po tlapách, bude pro vás nečisté. Každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera. [28] Kdo by nesl jejich zdechlinu, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. To všechno je pro vás nečisté. [29] Dále pro vás bude nečisté z havěti hemžící se po zemi: krysa, myš, různé druhy ještěrek, [30] gekonici, scinkové a chameleón. [31] Ti jsou pro vás nečistí z veškeré havěti. Každý, kdo se jich dotkne, když pojdou, bude nečistý až do večera. [32] Také všechno, nač padne něco z nich, když pojdou, bude nečisté, ať to je dřevěný předmět nebo oděv, kůže či pytlovina, cokoli, čeho se užívá k práci; bude to vloženo do vody a bude to nečisté až do večera; pak to bude čisté. [33] Když něco z nich spadne do hliněné nádoby, bude nečisté všechno, co je uvnitř, a nádobu rozbijete. [34] Každý pokrm určený k jídlu, který přišel do styku s onou vodou, bude nečistý. [35] Zkrátka všechno, nač padne něco z těch zdechlin, bude nečisté. Pec i krb budou nečisté, musí se zbořit; budou pro vás nečisté. [36] Jen vodní pramen a jímka zadržující vodu budou čisté. Cokoli přijde do styku s těmi zdechlinami, bude nečisté. [37] Když však něco z těch zdechlin padne na semeno, určené k setí, to zůstane čisté. [38] Ale když bude na semeno nalita voda a padne na ně něco z těch zdechlin, bude pro vás nečisté. [39] Když pojde některé ze zvířat, která máte dovoleno jíst, ten, kdo se dotkne jeho zdechliny, bude nečistý až do večera. [40] Kdo z té zdechliny něco sní, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. Též kdo by tu zdechlinu nesl, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. [41] Všechna havěť hemžící se po zemi je hodna opovržení, nesmí se jíst. [42] Nic z veškeré havěti hemžící se po zemi, nic, co leze po břiše nebo chodí po čtyřech, ani co má více noh, nesmíte jíst, je to hodno opovržení. [43] Neuvádějte v opovržení sami sebe pro nějakou hemžící se havěť; nesmíte se jimi poskvrnit, abyste se jimi neznečistili. [44] Já jsem Hospodin, váš Bůh. Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý. Neposkvrňujte sami sebe žádnou havětí plazící se po zemi. [45] Já jsem Hospodin, který jsem vás vyvedl z egyptské země, abych byl vaším Bohem. Proto buďte svatí, neboť já jsem svatý." [46] To je řád o zvířatech, o ptácích a o všech živých tvorech pohybujících se ve vodách i o všech, kteří se hemží po zemi. [47] Je nutno rozlišovat mezi nečistým a čistým, mezi živočichy, kteří se smějí jíst, a těmi, kteří se jíst nesmějí.

Lv kapitola 12.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv i Izraelcům: Když žena otěhotní a porodí chlapce, bude nečistá po sedm dní; bude nečistá jako v době svého obvyklého krvácení. [3] Osmého dne bude obřezána jeho předkožka. [4] Matka pak setrvá v očišťování od krve ještě po třicet tři dny. Nedotkne se ničeho svatého a nevejde do svatyně, dokud neskončí dny jejího očišťování. [5] Jestliže porodí děvče, bude nečistá dva týdny jako při svém krvácení a ještě po šedesát šest dní setrvá v očišťování od krve. [6] Když skončí dny jejího očišťování po synu nebo dceři, přivede ročního beránka k zápalné oběti a holoubě nebo hrdličku k oběti za hřích knězi ke vchodu do stanu setkávání. [7] On je přinese jako oběť před Hospodina a vykoná za ni smířčí obřady; tak bude očištěna od svého krvotoku. To je řád pro ženu při narození chlapce nebo děvčete. [8] Jestliže si nemůže opatřit jehně, ať vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, jedno k zápalné oběti a jedno k oběti za hřích. Kněz za ni vykoná smířčí obřady a bude čistá."

Lv kapitola 13.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [2] "Když se někomu objeví na kůži otok nebo vyrážka či bělavá skvrna a na jeho kůži bude příznak malomocenství, bude přiveden ke knězi Áronovi nebo k některému z jeho synů, kněží. [3] Kněz mu prohlédne postižené místo na kůži. Když chloupky na postiženém místě zbělely a ono je napohled hlubší než okolní kůže, je postižen malomocenstvím. Kněz ho prohlédne a prohlásí jej za nečistého. [4] Jestliže je to jen bílá skvrna na kůži a napohled není hlubší než okolní kůže a chloupky na ní zbělely, přikáže kněz postiženého na sedm dní uzavřít. [5] Sedmého dne jej kněz prohlédne. Vidí-li, že postižené místo zůstalo beze změny a nerozšířilo se na kůži, uzavře ho na dalších sedm dní. [6] Sedmého dne ho kněz opět prohlédne. Je-li postižené místo nevyrazné a nerozšířilo se po kůži, prohlásí jej kněz za čistého. Je to jen vyrážka. Vypere své šaty a bude čistý. [7] Jestliže se však potom, co se ukázal knězi, aby byl očištěn, vyrážka po kůži značně rozšířila, ukáže se knězi znovu. [8] Kněz ho prohlédne. Rozšířila-li se vyrážka po kůži, kněz jej prohlásí za nečistého. Je to malomocenství. [9] Když se na někom objeví rána malomocenství, bude přiveden ke knězi. [10] Kněz ho prohlédne. Je-li na kůži bílý otok a chloupky na něm zbělely a v otoku se objevilo živé maso, [11] je to pokročilé malomocenství na kůži. Kněz jej prohlásí za nečistého. Nedá ho uzavřít, protože je nečistý. [12] Jestliže se malomocenství na kůži rozmohlo tak silně, že pokrylo celou kůži a je postižen všude, kam se kněz podívá, od hlavy až k patě, [13] kněz ho prohlédne, a jestliže malomocenství už pokrylo celé tělo, prohlásí postiženého za čistého. Zbělel celý, je čistý. [14] Jakmile se však na něm ukáže živé maso, bude nečistý. [15] Když kněz uvidí živé maso, prohlásí jej za nečistého; živé maso je nečisté, je to malomocenství. [16] Když se živé maso ztratí a místo zbělí, přijde ke knězi. [17] Kněz ho prohlédne. Jestliže postižené místo zbělelo, prohlásí kněz postiženého za čistého; je čistý. [18] Kdo měl na kůži vřed, který se zhojil, [19] a na místě vředu se objeví bělavý otok nebo bělavě načervenalá skvrna, musí se ukázat knězi. [20] Kněz ho prohlédne. Je-li místo napohled nižší než okolní kůže a chloupky a něm zbělely, prohlásí jej kněz za nečistého. Je postižen malomocenstvím; rozmohlo se z vředu. [21] Uvidí-li však kněz, že na něm nejsou bílé chloupky a není nižší než okolní kůže, ale že je nevyrazné, přikáže ho uzavřít na sedm dní. [22] Jestliže se po kůži velice rozšíří, prohlásí jej kněz za nečistého; je postižen malomocenstvím. [23] Zůstane-li skvrna skvrna stejná, nebude-li se rozšiřovat, je to jizva po vředu. Kněz ho prohlásí za čistého. [24] Když má někdo na kůži spáleninu a na spálenině se objeví bělavě načervenalá či bílá skvrna, [25] kněz ji prohlédne. Jestliže chloupky

na skvrně zbělely a je napohled hlubší než okolní kůže, je to malomocenstvím. [26] Uvidí-li kněz, že chloupky na skvrně nejsou bílé a místo není nižší než okolní kůže, ale že je nevýrazné, přikáže ho uzavřít na sedm dní. [27] Sedmého dne ho kněz prohlédne. Jestliže se skvrna dál na kůži rozšířila, prohlásí jej kněz za nečistého. Je postižen malomocenstvím. [28] Zůstane-li skvrna stejná, nebude-li se po kůži rozšiřovat a bude-li nevýrazná, byl to otok po spálení. Kněz ho prohlásí za čistého; je to jizva po spálení. [29] Když se objeví ať muži či ženě nějaké postižené místo na hlavě nebo na bradě, [30] kněz je prohlédne. Bude-li napohled hlubší než okolní kůže a budou-li na něm jemné nažloutlé chloupky, prohlásí jej kněz za nečistého. Je to prašivina, druh malomocenství na hlavě nebo na bradě. [31] Když kněz prohlédne místo postižené prašivinou a ono není napohled hlubší než okolní kůže a nejsou na něm černé chloupky, přikáže uzavřít postiženého prašivinou na sedm dní. [32] Sedmého dne kněz prohlédne postižené místo. Jestliže se prašivina nerozšířila a nejsou na ní nažloutlé chloupky a napohled není hlubší než okolní kůže, [33] postižený se oholí, avšak místo zasažené prašivinou neoholí. Kněz přikáže uzavřít postiženého prašivinou na dalších sedm dní. [34] Sedmého dne kněz opět prašivinu prohlédne. Jestliže se prašivina po kůži nerozšířila a napohled není hlubší než okolní kůže, prohlásí jej kněz za čistého. Vypere si šaty a bude čistý. [35] Jestliže se však prašivina po jeho očištění velice rozšíří, [36] kněz ho prohlédne. Jestliže se rozšířila prašivina po kůži, nebude kněz pátrat po nažloutlých chloupkách. Postižený je nečistý. [37] Jestliže však prašivina zůstala beze změny a vyrostly na ní černé chloupky, je prašivina zhojena; je čistý. Kněz ho prohlásí za čistého. [38] Když se objeví ať muži či ženě na kůži skvrny, bělavé skvrny, [39] kněz je prohlédne. Jsou-li skvrny na kůži nevýrazně bělavé, je to lišej, který na kůži vyrazil. Je čistý. [40] Když někomu olysá hlava a má pleš, je čistý. [41] Jestliže mu hlava olysá na spáncích a má lysinu, je čistý. [42] Kdyby se však na pleši či na lysině objevila bíločervená rána, je to malomocenství vyrážející na lysině. [43] Kněz ho prohlédne. Jestliže je na jeho pleši či na lysině otok a postižené místo je bělavě načervenalé, podobající se kožnímu malomocenství, [44] je ten muž malomocný. Je nečistý. Kněz ho musí prohlásit za nečistého. Je postižen na hlavě. [45] Malomocný, který je postižen, bude mít šaty roztržené, vlasy na hlavě neupravené, vousy zahalené a bude volat: 'Nečistý, nečistý!' [46] Po všechny dny, co bude postižen, zůstane nečistý. Je nečistý. Bude bydlet v odloučení, jeho obydlí bude mimo tábor. [47] Když postihne malomocenství oděv, ať už oděv vlněný nebo lněný, [48] látku nebo tkaninu lněnou či vlněnou nebo kůži či nějaký předmět z kůže, [49] a bude postižené místo nažloutlé nebo načervenalé, na oděvu či na kůži, na látce či na tkanině nebo na jakémkoli koženém předmětu, je to rána malomocenství. Ukáže se knězi. [50] Kněz postižené místo prohlédne a přikáže postiženou věc uzavřít na sedm dní. [51] Sedmého dne postižené místo opět prohlédne. Když se postižení rozšířilo na oděvu nebo na látce či na tkanině nebo na kůži a na všem, co se z kůže zhotovuje, je to postiženo zhoubným malomocenstvím. Je to nečisté. [52] Spálí oděv či tu látku nebo tu tkaninu, ať už je to vlněné nebo lněné, i každý předmět z kůže, na němž se ta rána objevila. Je to zhoubné malomocenství. Spálí se to ohněm. [53] Jestliže však kněz uvidí, že se to postižené místo na oděvu či na látce nebo na tkanině či na jakémkoli koženém předmětu nerozšiřuje, [54] nařídí postiženou věc vyprat a uzavřít ji na dalších sedm dní. [55] Po vyprání kněz opět postiženou věc prohlédne. Jestliže se postižené místo nezměnilo, i když se nerozšířilo, je to nečisté. Spálíš to ohněm, ať je ta věc zasažena na lici nebo na rubu. [56] Jestliže však kněz uvidí, že postižené místo je po vyprání nevýrazné, odtrhne je od oděvu nebo od kůže, od látky či od tkaniny. [57] Bude-li však rána ještě patrná na oděvu či na látce nebo na tkanině či na jakémkoli koženém předmětu a bude vyrážet dále, spálíš postiženou věc ohněm. [58] Oděv, látka, tkanina nebo jakýkoli předmět z kůže, který jsi vyprat a rána z toho zmizela, vypere se podruhé; pak to bude čisté. [59] Toto je řád rány malomocenství na oděvu vlněném nebo lněném, na látce, tkanině či jakémkoli koženém předmětu při rozhodování o čistém nebo nečistém."

Lv kapitola 14.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Toto je řád týkající se malomocného v den jeho očišťování: Bude převede ke knězi. [3] Kněz vyjde ven z tábora a prohlédne ho. Je-li rána malomocenství na malomocném zhojen, [4] rozkáže kněz, aby vzal pro očišťování dva živé čisté ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop. [5] Kněz rozkáže zabít jednoho ptáka nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. [6] Pak vezme živého ptáka, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop a omočí to i s živým ptákem v krvi ptáka zabitého nad pramenitou vodou. [7] Stříkne sedmkrát na očišťovaného od malomocenství a očistí ho. Živého ptáka vypustí do pole. [8] Očištěný si vypere šaty, oholí si celé tělo, omyje se vodou a bude čistý. Potom vyjde do tábora, ale usadí se vně svého stanu na sedm dní. [9] Sedmého dne si oholí všechny vlasy na hlavě, bradu, obočí, všechny chloupky si oholí, vypere si šaty, omyje se celý vodou a bude čistý. [10] Osmého dne vezme dva beránky bez vady, jednu roční ovečku bez vady, tři desetiny éfy bílé mouky zadělané olejem jako přídatnou oběť a jeden džbánec oleje. [11] Očišťující kněz postaví očišťovaného muže před Hospodina, ke vchodu do stanu setkávání. [12] Pak vezme kněz jednoho beránka a přenesení jej se džbánkem oleje v oběť za vinu a podáváním to nabídne jako oběť podání před Hospodinem. [13] Beránka pak porazí na místě, kde se poráží oběť za hřích a oběť zápalná, na místě svatém, neboť knězi patří jak oběť za hřích, tak oběť za vinu. Je to velesvaté. [14] Kněz vezme trochu krve z oběti za vinu a potřeme očišťovanému pravý lalůček ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy. [15] Ze džbánu vezme kněz trochu oleje a odleje do levé dlaně. [16] Pak omočí kněz prst pravé ruky v oleji na své levé dlani a sedmkrát stříkne prstem olej před Hospodinem. [17] Trochu zbylého oleje na své dlani potřeme kněz očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy tam, kde byl potřen krví z oběti za vinu. [18] Zbytkem oleje z dlaně potřeme kněz hlavu očišťovaného. Tak za něj vykoná smířcí obřady před Hospodinem. [19] Kněz připraví oběť za hřích, aby zprostil očišťovaného nečistoty; potom se porazí dobytče k oběti zápalné. [20] Kněz bude obětovat zápalnou a přídatnou oběť na oltáři. Tak za něj kněz vykoná smířcí obřady. Bude čistý. [21] Je-li dotyčný nemajetný a nemůže dát tolik, vezme k smířcím obřadům jednoho beránka v oběť za vinu jako oběť podávání a jednu desetinu éfy bílé mouky zadělané olejem jako přídatnou oběť a džbánec oleje, [22] též dvě hrdličky nebo dvě holoubata podle svých možností. Jedno bude k oběti za hřích a druhé k zápalné oběti. [23] Osmého dne je přinese knězi ke vchodu do stanu setkávání před Hospodina na své očištění. [24] Kněz vezme beránka v oběť za vinu i džbánec oleje a podáváním to nabídne jako oběť podávání před Hospodinem. [25] Pak porazí beránka v oběť za vinu a vezme trochu krve oběti za vinu a přetře očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy. [26] Z oleje si kněz naleje trochu do levé dlaně. [27] Sedmkrát stříkne prstem pravé ruky před Hospodinem olej, který má na své levé dlani. [28] Trochu oleje na své dlani potřeme očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy, na místě, kde byl potřen krví z oběti za vinu. [29] Zbytkem oleje z dlaně potřeme kněz hlavu očišťovaného, a tím vykoná z něho smířcí obřady před Hospodinem. [30] Potom připraví jednu z hrdliček nebo jedno z holoubat, jež dotyčný podle svých možností přinesl. [31] Podle jeho možností bude jednou obětí za hřích a druhé zápalnou obětí, spolu s obětí přídatnou. Tak vykoná kněz smířcí obřady za očišťovaného před Hospodinem. [32] To je řád týkající se toho, kdo byl stížen malomocenstvím a nemůže tolik dát na své očištění." [33] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [34] "Až vejdete do kenaanské země, kterou vám dávám do vlastnictví, a já raním malomocenstvím některý dům v zemi, kterou budete mít ve vlastnictví, [35] půjde majitel domu a oznámí knězi: 'Zdá se mi, jako by byl můj dům postižen.' [36] Dříve než přijde kněz postižené místo prohlédnout, nařídí dům vyklidit, aby nebylo nečisté všechno, co je v domě. Potom přijde kněz, aby dům prohlédl. [37] Prohlédne postižené místo. Jsou-li na postižené zdi domu nažloutlé nebo načervenalé dolíčky, napohled nižší než okolní zeď, [38] vyjde kněz z domu ke vchodu do domu a přikáže uzavřít ten dům na sedm dní. [39] Sedmého dne se kněz vrátí a opět to prohlédne. Jestliže se postižení na zdech domu rozšířilo, [40] rozkáže

postižené kameny vyjmout a vynést je ven za město na místo nečisté. [41] Dům oškrabou uvnitř dokola a hlínu, kterou oškrabali, vysypou ven za město na místo nečisté. [42] Pak vezmou jiné kameny a nahradí ony kameny a vezmou jinou hlínu a vymažou dům. [43] Jestliže se postižení znovu v domě rozmůže i potom, co vyňali kameny a dům oškrabali a vymazali, [44] přijde kněz obět. Uvidí-li, že se postižení na domě šíří, je to zhoubné malomocenství na domě. Je nečistý. [45] Strhnou ten dům a kameny, dříví i všechnu hlínu z domu vynesou ven za město na místo nečisté. [46] Kdo by vešel do toho domu ve dnech, kdy byl uzavřen, bude nečistý až do večera. [47] Kdo by spal v tom domě, vypere si šaty. Kdo by v tom domě jedl, vypere si šaty. [48] Jestliže kněz přijde a uvidí, že se rána na domě potě, co dům vymazali, nerozšiřuje, prohlásí dům za čistý, protože rána byla zhojena. [49] Vezme dva ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop, aby dům očistil od hříchu. [50] Jednoho ptáka zabije nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. [51] Pak vezme cedrové dřevo, yzop, karmínové barvivo a živého ptáka, omočí je v krvi zabitého ptáka a v pramenité vodě a sedmkrát stříkne na dům. [52] Tak očistí ten dům od hříchu krví ptáka, pramenitou vodou, živým ptákem, cedrovým dřevem, yzopem a karmínovým barvivem. [53] Živého ptáka vypustí ven z města do pole. Tak vykoná smírčí obřady za dům. Bude čistý. [54] To je řád pro všechny rány malomocenství a prašiviny, [55] pro ránu malomocenství na oděvu a na domě, [56] pro otok, vyrážku a bělavou skvrnu, [57] k poučení o tom, kdy je co nečisté a kdy čisté. To je řád týkající se malomocenství."

Lv kapitola 15.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [2] "Mluvte k Izraelcům a řekněte jim: Když některý muž trpí výtokem, je pro svůj výtok nečistý. [3] Toto je řád týkající se jeho nečistoty při výtoku: Ať jeho tělo výtok vypouští nebo je v jeho těle výtok zadrženo, je to jeho nečistota. [4] Každé lůžko, na němž by ležel trpící výtokem, bude nečisté, každý předmět, na němž by seděl, bude nečistý. [5] Člověk, který by se dotkl jeho lůžka, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [6] Kdo by si sedl na předmět, na němž seděl trpící výtokem, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [7] Kdo by se dotkl těla toho, kdo trpí výtokem, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [8] Kdyby trpící výtokem plivl na čistého, ten si vypere šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [9] Každé sedadlo, na němž by seděl trpící výtokem, bude nečisté. [10] Každý, kdo by se dotkl čehokoli, co bylo pod nemocným, bude nečistý až do večera. Kdo by ty věci nesl, vypere se šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [11] Každý, koho by se dotkl trpící výtokem, aniž si opláchl ruce ve vodě, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [12] Hliněná nádoba, již by se dotkl trpící výtokem, bude rozbita. Každá nádoba dřevěná bude opláchnuta vodou. [13] Když trpící výtokem bude od svého výtoku čist, odpočívá si pro své očišťování ještě sedm dní. Vypere si šaty, omyje se celým pramenitou vodou a bude čistý. [14] Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, přijde před Hospodina ke vchodu do stanu setkávání a dá je knězi. [15] Kněz je připraví: jedno v oběť za hřích, druhé v oběť zápalnou. Tak za něho kněz vykoná pro jeho výtok smírčí obřady před Hospodinem. [16] Muž, který měl výron semene, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [17] Každý oděv a všechno kožené, na nichž ulpí výron semene, budou vyprány ve vodě a budou nečisté až do večera. [18] Kdyby muž mající výron semene obcovoval se ženou, omyjí se oba vodou a budou nečistí až do večera. [19] Když má žena výtok, totiž svůj pravidelný krvavý výtok, bude v období svého krvácení nečistá sedm dní. Každý, kdo by se jí dotkl, bude nečistý až do večera. [20] Všechno, na čem by ležela v období svého krvácení, bude nečisté, a všechno, na čem by seděla, bude nečisté. [21] Každý, kdo by se dotkl jejího lůžka, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [22] Každý, kdo by se dotkl jakéhokoli předmětu, na kterém seděla, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [23] Jestliže se dotkne něčeho, co bylo na lůžku či na předmětu, na němž seděla, bude nečistý až do večera. [24] Jestliže s ní bude muž obcovat a ulpí na něm její krvácení, bude nečistý sedm dní a každé lůžko, na němž by ležel, bude nečisté. [25] Když má žena dlouhotrvající krvotok mimo období svého krvácení nebo když výtok trvá déle než obvyklé krvácení, bude trvatější nečistota po všechny dny výtoku. Bude nečistá jako v období svého krvácení. [26] Každé lůžko, na němž by ležela kterýkoli den svého výtoku, bude jako lůžko v období jejího krvácení. Každý předmět, na němž by seděla, bude nečistý jako při nečistotě jejího krvácení. [27] Každý, kdo by se jich dotkl, bude nečistý; vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. [28] Jestliže bude očištěna od svého výtoku, odpočítá si sedm dní a potom bude čistá. [29] Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata a přinese je knězi ke vchodu do stanu setkávání. [30] Kněz připraví jedno v oběť za hřích a druhé v oběť zápalnou. Tak za ni kněz vykoná pro nečistotu jejího výtoku smírčí obřady před Hospodinem. [31] Tak budete zdržovat Izraelce, aby se neznečistili a pro své znečištění nezemřeli, kdyby znečistili můj příbytek, který je uprostřed nich." [32] To je řád týkajícího se toho, kdo trpí výtokem nebo má výron semene, jímž je znečišťován, [33] i té, která je nečistá svým krvácením; týká se toho, kdo trpí výtokem, ať to je muž nebo žena, i toho, kdo by obcovoval s nečistotou.

Lv kapitola 16.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi po smrti dvou synů Áronových, kteří zemřeli, když svévolně předstoupili před Hospodina. [2] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Promluv ke svému bratru Áronovi, ať nevstupuje v libovolné době do svatyně dovnitř za oponu k příkrovu, který je na schráně, aby nezemřel, až se objevím v oblaku nad příkrovem. [3] Jen tak smí Áron přistupovat ke svatyni: s mladým býčkem k oběti za hřích a s beranem k oběti zápalné. [4] Oblékne si svatou lněnou suknicí, pod ní bude mít na těle lněné spodky, přepáše se lněnou šerpou a ovine si lněný turban. Je to svaté roucho. Celý se omyje vodou, než je oblékne. [5] Od pospolitosti Izraelců vezme dva kozly k oběti za hřích a jednoho berana k oběti zápalné. [6] Potom přivede Áron býčka jako svou oběť za hřích a vykoná za sebe a za svůj dům smírčí obřady. [7] Vezme i oba kozly a postaví je před Hospodina, u vchodu do stanu setkávání. [8] O obou kozlech bude Áron losovat: jeden los pro Hospodina, druhý pro Azázela. [9] Pak přivede Áron kozla, na kterého padl los pro Hospodina, a připraví jej v oběť za hřích. [10] Kozel, na kterého padl los pro Azázela, bude postaven živý před Hospodina, aby na něm vykonal smírčí obřady a vyhnal jej k Azázelovi na poušť. [11] Potom přivede Áron býčka jako svou oběť za hřích, aby za sebe a za svůj dům vykonal smírčí obřady, a porazí ho jako svou oběť za hřích. [12] Vezme z oltáře, od Hospodina, kadidelnicí plnou žhavého uhlí a dvě hrsti jemného kadidla z vonných věcí a vnese to dovnitř za oponu. [13] Kadidlo vloží na oheň před Hospodina. Oblak z kadidla zahalí příkrov, který je na schráně svědeckví, aby nezemřel. [14] Potom vezme trochu krve z býčka a stříkne ji prstem na příkrov z přední strany a před příkrov stříkne prstem trochu krve sedmkrát. [15] Pak porazí kozla, oběť za hřích lidu, a vnese jeho krev dovnitř za oponu. S jeho krví naloží stejně jako s krví býčka; stříkne ji na příkrov a před příkrov. [16] Tak vykoná smírčí obřady za svatyni pro nečistotu Izraelců, pro jejich přestoupení a všechny jejich hříchy. Stejně bude postupovat při stanu setkávání, který stojí u nich, uprostřed jejich nečistot. [17] Nikdo z lidí nesmí být ve stanu setkávání, když vejde do svatyně k vykonávání smírčích obřadů, dokud nevyjde. Tam vykoná smírčí obřady za sebe i za svůj dům a za celé izraelské shromáždění. [18] Potom vyjde k oltáři, který je před Hospodinem, a vykoná smírčí obřady za něj. Vezme trochu krve z býčka a krve z kozla a potře rohy oltáře dokola. [19] Sedmkrát na něj stříkne prstem trochu krve. Tak jej očistí od nečistot Izraelců a posvětit ho. [20] Když dokončí smírčí obřady za svatyni, za stan setkávání a za oltář, přivede

živého kozla. [21] Áron vloží obě ruce na hlavu živého kozla. Vyzná nad ním všechny nepravosti Izraelců a všechna jejich přestoupení se všemi jejich hříchy a vloží je na hlavu kozla; pak ho dá připraveným mužem vyhnat do pouště. [22] Kozel na sobě ponese všechny jejich nepravosti do odlehle země. Toho kozla vyžene na poušť. [23] Potom vstoupí Áron do stanu setkávání a svlékne Iněné roucho, které si oblékl při vstupu do svatyně, a zanechá je tam. [24] Celý se omyje vodou na svatém místě a obleče si své roucho. Pak vyjde, vykoná zápalnou oběť za sebe i zápalnou oběť za lid a smířčí obřady za sebe i za lid. [25] Tuk z oběti za hřích obrátí na oltáři v obětní dým. [26] Ten, kdo vyhnal kozla pro Azázela, vypere si šaty a celý se omyje vodou. Teprve pak smí vstoupit do tábora. [27] Býčka k oběti za hřích i kozla k oběti za hřích, jejichž krev byla vnesena do svatyně k smířcím obřadům, dá vynést ven za tábor. Jejich kůže, maso a výměty spálí ohněm. [28] Ten, kdo je spálil, vypere si šaty a celý se omyje vodou. Teprve pak smí vstoupit do tábora. [29] To bude pro vás provždy platné nařízení. Desátého dne sedmého měsíce se budete pokořovat a nebudete vykonávat žádnou práci, ani domorodec ani ten, kdo mezi vámi přibývá jako host. [30] V tento den za vás vykoná smířčí obřady a očistí vás ode všech vašich hříchů. Budete před Hospodinem čisti. [31] Bude to pro vás den odpočinku, slavnost odpočinití. Budete se pokořovat. To je provždy platné nařízení. [32] Smířčí obřady bude vykonávat kněz, který je pomazán a uveden v úřad, aby sloužil jako kněz místo svého otce, a který smí oblékat svaté Iněné roucho. [33] Ten vykoná smířčí obřady za velesvatyni, vykoná smířčí obřady za stan setkávání a za oltář; také za kněze i za shromáždění všeho lidu vykoná smířčí obřady. [34] To pro vás bude provždy platné nařízení: jednou v roce vykoná za Izraelce smířčí obřady, aby byli zbaveni všech svých hříchů." I učinil Mojžíš, jak mu Hospodin přikázal.

Lv kapitola 17.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Áronovi a jeho synům i ke všem Izraelcům a řekni jim: Toto přikázal Hospodin: [3] Kdokoli z domu izraelského porazí býka, jehně nebo kozu v táboře nebo je porazí venku za táborem [4] a ke vchodu do stanu setkávání je nepřivede, aby přinesl dar Hospodinu před Hospodinův příbytek, ten za tu krev zaplatí. Protil krev, proto bude vyobcován ze společenství svého lidu. [5] To proto, aby Izraelci, když přivádějí své oběti, které si zvykli obětovat na poli, přiváděli je Hospodinu ke vchodu do stanu setkávání, ke knězi. Budou je obětovat Hospodinu jako hody oběti pokojně. [6] Kněz pokropí krví Hospodinův oltář u vchodu do stanu setkávání a obrátí tuk v obětní dým, v libou vůni pro Hospodina. [7] Už nebudou obětovat své oběti bésům, s nimiž smilnili. Toto jim bude provždy platné nařízení pro všechna jejich pokolení. [8] Dále jim oznam: Kdokoli z domu izraelského i z těch, kdo mezi vámi přebývají jako hosté, bude obětovat zápalnou oběť nebo připraví obětní hod [9] a ke vchodu do stanu setkávání to nepřivede, aby to připravil Hospodinu, bude vyobcován ze svého lidu. [10] Kdokoli z domu izraelského i z těch, kdo mezi vámi přebývají jako hosté, bude jíst jakoukoli krev, proti tomu se obrátím; každého, kdo by jedl krev, vyobcuji ze společenství jeho lidu. [11] V krvi je život těla. Já jsem vám ji určil na oltář k vykonávání smířcích obřadů za vaše životy. Je to krev; pro život, který je v ní, se získává smíření. [12] Proto jsem rozkázal Izraelcům: Nikdo z vás nebude jíst krev, ani ten, kdo mezi vámi přebývá jako host, nebude jíst krev. [13] Kdokoli z Izraelců i z těch, kdo mezi vámi přebývají jako hosté, uloví zvíře nebo ptáka, které se smí jíst, nechá vytéci jeho krev a přikryje ji prachem, [14] neboť života každého tvora je v jeho krvi, ta ho oživuje. Proto jsem Izraelcům řekl: Nebudete jíst krev žádného tvora, neboť život každého tvora je v jeho krvi. Každý, kdo by ji jedl, bude vyobcován. [15] Každý, kdo by jedl zdechlinu nebo rozšápané zvíře, ať domorodec či host, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. Potom bude opět čistý. [16] Jestliže by je nevypral a celý se neomyl, ponese následky své nepravosti.

Lv kapitola 18.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Já jsem Hospodin, váš Bůh. [3] Nesmíte jednat po způsobu egyptské země, v níž jste sídlili, ani po způsobu kenaanské země, do které vás vedu. Nebudete se řídit jejich zvyklostmi. [4] Budete jednat podle mých řádů a dbát na má nařízení; jimi se budete řídit, neboť já jsem Hospodin, váš Bůh. [5] Budete dbát na moje nařízení a na moje řády. Člověk, který podle nich bude jednat, bude z nich žít. Já jsem Hospodin. [6] Nikdo se nepřiblíží k některé ze svých blízkých příbuzných, aby odkryl její nahotu. Já jsem Hospodin. [7] Neodkryješ nahotu svého otce tím, že bys odkryl nahotu své matky. Je to tvá matka, neodkryješ její nahotu. [8] Neodkryješ nahotu ani jiné ženy svého otce. Je také nahota tvého otce. [9] Neodkryješ nahotu žádné své sestry, dcery svého otce nebo své matky, ať zplazené v manželství nebo mimo. Neodkryješ jejich nahotu. [10] Neodkryješ nahotu dcery svého syna nebo své dcery. Neodkryješ jejich nahotu, je to tvá nahota. [11] Neodkryješ nahotu dcery jiné ženy svého otce. Tvůj otec ji zplodil, je to tvá sestra, neodkryješ její nahotu. [12] Neodkryješ nahotu sestry svého otce. Je to blízká příbuzná tvého otce. [13] Neodkryješ nahotu sestry své matky. Je to blízká příbuzná tvé matky. [14] Neodkryješ nahotu bratra svého otce tím, že by ses přiblížil k jeho ženě. Je to tvá teta. [15] Neodkryješ nahotu své snachy. Je to žena tvého syna, neodkryješ její nahotu. [16] Neodkryješ nahotu ženy svého bratra. Je nahota tvého bratra. [17] Neodkryješ nahotu některé ženy a její dcery. Nevezmeš si ani dceru jejího syna nebo její dcery proto, abys tím odkryl její nahotu. Jsou to blízké příbuzné. Byl by to mrzký čin. [18] Nevezmeš si za ženu ani sestru své ženy, abys tu první soužil tím, že bys odkrýval její nahotu za jejího života. [19] Nepřiblížíš se k ženě, abys odkryl její nahotu v období jejího krvácení, kdy je nečistá. [20] Nebudeš obcovat se ženou svého bližního a neposkvrníš se s ní. [21] Nedopustíš, aby někdo z tvých potomků byl přiveden v oběť Molekovi. Nezneseš jméno svého Boha. Já jsem Hospodin. [22] Nebudeš obcovat s mužem jako s ženou. Je to ohavnost. [23] Nebudeš obcovat s žádným dobytčetem a neznečistíš se s ním. Ani žena se nepostaví před dobytče, aby se ní pájilo. Je to zvrhlost. [24] Ničím z toho všeho se neznečistíš, neboť tím vším se znečistí pronárody, které před vámi vyháním. [25] Jimi byla znečištěna země. Proto jsem ji ztrestal pro její nepravost a ona vyvrhla své obyvatele. [26] Vy tedy dbejte na má nařízení a na mé řády, ať se nedopustíte žádné z těchto ohavností, ani domorodec, ani ten, kdo přebývá mezi vámi jako host. [27] Všech těchto ohavností se totiž dopouštěli mužové této země, kteří byli před vámi, takže země byla znečištěna. [28] Nebo i vás země vyvrhne, kdybyste ji znečistili, jako vyvrhla pronárod, který byl před vámi. [29] Každý, kdo se dopustí kteréhokoli z těchto ohavností, bude vyobcován ze společenství svého lidu. [30] Proto dbejte na to, co jsem vám uložil. Nesmíte jednat podle ohavných zvyklostí, které byly páchany před vámi. Neznečistíte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh."

Lv kapitola 19.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Budte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý. [3] Každý měj v úctě svou matku a svého otce. Dbejte na mé dny odpočinku. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [4] Neobracejte se k bůzkům a neodlévejte si sochy

bohů. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [5] Až budete obětovat Hospodinu hod oběti pokojné, oběťte jej tak, aby ve vás našel zalíbení. [6] V den obětního hodu a v následující den se maso sní. co by zůstalo do třetího dne, bude spáleno ohněm. [7] Jestliže by se přece jedlo třetího dne, je závadné; Hospodin nenajde v obětníkovu zalíbení. [8] Kdo by z něho jedl, ponese následky své nepravosti, neboť znesvětil, co je svaté Hospodinu. Bude vyobcován ze svého lidu. [9] Až budete ve své zemi sklízet obilí, nepožneš své pole až do samého kraje a nebudeš paběrkovat, co bylo po žni. [10] Ani svou vinici úplně nevysbíráš, nebudeš na své vinici paběrkovat spadaná zrnka; ponecháš je pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [11] Nebudete krást ani obelhávat a podvádět svého bližního. [12] Nebudete křivě přísahat v mém jménu, sice znesvětíš jméno svého Boha. Já jsem Hospodin. [13] Nebudeš utiskovat a odírat svého druha. Výdělek dělníka, kterého si najmeš, nezůstane u tebe do rána. [14] Nebudeš zločinit hluchému a slepému nepoložíš do cesty překážku, ale budeš se bát svého Boha. Já jsem Hospodin. [15] Nedopustíte se bezpráví při soudu. Nebudeš nadřžovat nemajetnému ani brát ohled na mocného; budeš soudit svého bližního spravedlivě. [16] Nebudeš se chovat ve svém lidu jako utřhač, nebudeš ukládat svému bližnímu o život. Já jsem Hospodin. [17] Nebudeš ve svém srdci chovat nenávisť ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva, a neponeseš následky jeho hříchu. [18] Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin. [19] Dbejte na má nařízení. Když budeš připouštět dobytek, nesmíš křížit dvojí druh. Svě pole nebudeš osívat dvojm druhem semene. Nebudeš nosit šaty utkané z dvojího druhu vláken. [20] Kdyby někdo obcoval s ženou, která jako otrokyně byla určena pro jiného, ale ještě nebyla ani vykoupena penězi ani propuštěna na svobodu, bude případ vyšetřen, ale nebudou potrestáni smrtí, protože nebyla ještě propuštěna. [21] Muž přinese Hospodinu svou obět za vinu ke vchodu do stanu setkávání, berana v obět za vinu. [22] Obět berana za vinu vykoná za něho kněz smířčí obřad před Hospodinem pro hřích, jehož se dopustil; hřích, kterým se prohřešil mu bude odpuštěn. [23] Až přijedete do země a budete sázet různé ovocné stromy, bude vám jejich ovoce nedotknutelné jako neobřízka; po tři roky bude pro vás neobřezané, nesmí se jíst. [24] Čtvrtého léta bude všechno jejich ovoce posvěceno k oslavě Hospodina. [25] Teprve v pátém roce budete jíst jejich ovoce, abyste nadále sklízeli bohatou úrodu. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [26] Nebudete jíst maso s krví, nebude se obírat hadačstvím ani věštěním. [27] Nebudete si přisíhovat na hlavě vlasy dokola, nezohavíš si okraj plnovousu. [28] Nebudete svá těla zjizvovat pro mrtvého ani si dělat nějaké tetování. Já jsem Hospodin. [29] Nezneuctíš svou dceru tím, že bys ji učinil nevěstkou, aby země nepropadla smilstvu a nebyla naplněna mrzkostí. [30] Dbejte na mé dny odpočinku a mějte v úctě mou svatyni. Já jsem Hospodin. [31] Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [32] Před šedinami povstaň a starci vzdej poctu. Boj se svého Boha. Já jsem Hospodin. [33] Bude-li přebývat s tebou ve vaší zemi někdo jako host, nebudete mu škodit. [34] Ten, kdo bude s vámi přebývat jako host, bude vám jako domorodec mezi vámi. Budeš ho milovat jako sebe samého, protože i vy jste byli hosty v zemi egyptské. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [35] Nedopustíte se bezpráví při soudu, při měření, vážení a odměřování. [36] Budete mít poctivé váhy, poctivá závaží, poctivé míry velké i malé. Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země. [37] Proto dbejte na všechna má nařízení a všechny mé řady dodržujte. Já jsem Hospodin."

Lv kapitola 20.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Řekni Izraelcům: Kdokoli z Izraelců i z těch, kdo budou v Izraeli přebývat jako hosté, by daroval Molekovi někoho ze svých potomků, musí zemřít; lid země ho ukamenuje. [3] Já sám se obrátím proti muži a vyobcují jej ze společenství jeho lidu, neboť daroval někoho ze svých potomků Molekovi, a nepotrestá ho smrtí, [5] postavím se sám proti tomu muži i proti jeho čeledi a vyobcují jej ze společenství jejich lidu se všemi, kdo ho v tom smilstvu následovali a také smilnili s Molekem. [6] Kdyby se někdo uchýloval k duchům zemřelých a k vědmám, aby s nimi smilnil, proti takovému se obrátím a vyobcují jej ze společenství jeho lidu. [7] Posvěťte se a buďte svatí, protože já jsem Hospodin, váš Bůh. [8] Dbejte na má nařízení a dodržujte je; já jsem Hospodin, já vás posvěcují. [9] Kdo by zloččil svému otci nebo své matce, musí zemřít. Svému otci a matce zloččil, jeho krev padni na něho. [10] Kdo se dopustí cizoložství s ženou někoho jiného, kdo cizoloží s ženou svého bližního, musí zemřít, cizoložník i cizoložnice. [11] Kdo by spal s ženou svého otce, odkryl nahotu svého otce. Oba musejí zemřít, jejich krev padni na ně. [12] Kdyby někdo spal se svou snachou, oba musejí zemřít; dopustil se zvrhlosti, jejich krev padni na ně. [13] Kdyby muž spal s mužem jako s ženou, oba se dopustili ohavnosti; musejí zemřít, jejich krev padni na ně. [14] Kdyby někdo pojal ženu a zároveň i její matku, spáchal mrzký čin. Budou upálení, muž i ty ženy, aby nedocházelo mezi vámi k mrzkým činům. [15] Kdyby muž obcoval s dobytčetem, musí zemřít. Dobytče zabijete. [16] Kdyby se žena přiblížila k nějakému dobytčeti, aby se s ní pářilo, zabijete ženu i dobytče. Musejí zemřít, jejich krev padni na ně. [17] Kdyby si někdo vzal svou sestru, dceru svého otce, nebo nebo své matky, aby spatřil její nahotu a ona spatřila jeho nahotu, je to potupa; budou vyobcováni před zraky synů svého lidu. Odkryl nahotu své sestry, ponese následky své nepravosti. [18] Kdyby někdo spal se ženou v období její nečistoty, odkryl její nahotu a obnažil zdroj jejího krvácení a ona by nechala odkryt zdroj svého krvácení, budou oba vyobcováni ze společenství svého lidu. [19] Neodkryješ nahotu sestry své matky nebo svého otce; znamenalo by to obnažit svého příbuzného. Ponesou svou vinu. [20] Kdo by spal se svou tetou, odkryl nahotu svého strýce. Ponesou následky svého hříchu, zemřou bezdětní. [21] Kdyby někdo pojal ženu svého bratra, znamená to znečištění. Odkryl nahotu svého bratra, zůstanou bezdětní. [22] Budete dbát na všechna má nařízení a na všechny moje řady a jednat podle nich, aby vás nevyvrhla země, do které vás vedu, abyste v ní sídlili. [23] Nebudete se řídit zvyklostmi pronároda, který před vámi vyháním. Zprotivil jsem si je, protože se toho všeho dopouštěli. [24] Ale vám jsem řekl, že dostanete do vlastnictví jejich půdu. Vám ji dám do vlastnictví, zemi oplývající mlékem a medem. Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás oddělil od každého jiného lidu. [25] Proto rozlišujte mezi čistými a nečistými zvířaty a mezi nečistým a čistým ptactvem, abyste neuvedli sami sebe v opovržení kvůli zvířatům, ptactvu a všelijakým zeměplazům, které jsem oddělil, abyste je měli za nečisté. [26] Budete svatí pro mne, neboť já Hospodin jsem svatý. Oddělil jsem vás od každého jiného lidu, abyste byli moji. [27] Muž či žena, v nichž by byl duch zemřelých nebo duch věštecký, musejí zemřít. Ukamenují je. Jejich krev padni na ně."

Lv kapitola 21.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Mluv ke kněžím, Áronovcům, a řekni jim: Žádný kněz se neposkvrní při někom mrtvém ze svého lidu [2] s výjimkou svého nejbližšího příbuzného: matky, otce, syna, dcery, bratra [3] a svobodné sestry; byla mu blízká, protože se neprovdala; při ní se smí poskvrnit. [4] Neposkvrní se ve svém lidu ani jako manžel, aby nebyl znesvěcen. [5] Kněží si nebudou vyholovat na hlavě lysinu ani zastřihovat okraj svého vousu ani své tělo zjizvovat. [6] Mají být svatí pro svého Boha; neznesvěti jeho jméno, neboť přinášejí ohnivé oběti Hospodinovy, chléb svého Boha. Proto budou svatí. [7] Nevezmou si za ženu nevěstku nebo zneuctěnou ženu, ani se neožení se ženou zapuzenou od muže, neboť kněz je svatý pro svého Boha. [8] Měj ho tedy za svatého, neboť přináší na oltář chléb tvého Boha. Bude pro tebe svatý, protože svatý jsem já Hospodin; já vás posvěcují. [9]

Když se dcera některého kněze znesvětil smilstvem, znesvětila svého otce; bude upálena. [10] Kněz, přední mezi svými bratry, na jehož hlavu byl vylit olej pomazání a který byl uveden v úřad, aby oblékal kněžské roucho, nebude mít vlasy na hlavě neupravené a neroztrhne své roucho. [11] Nepřistoupí k nikomu mrtvému, neposkvrní se ani při svém otci ani při své matce. [12] Nevyjde ze svatyně a neznesvětil svatyni svého Boha, neboť byl zasvěcen olejem pomazání svého Boha. Já jsem Hospodin. [13] Za ženu si vezme jen pannu. [14] S vdovou nebo zapuzenou nebo zneuctěnou či s nevěstkou, se žádnou takovou se neožení. Vezme si za ženu pannu ze svého lidu, [15] aby neznesvětil své potomstvo ve svém lidu. Já jsem Hospodin, já ho posvěcuji. [16] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [17] "Mluv k Áronovi: Když se v pokoleních tvého potomstva vyskytne muž, který by měl nějakou vadu, nepřiblíží se, aby přinášel chléb svého Boha. [18] Nepřiblíží se žádný muž s vadou: nikdo slepý nebo kulhavý nebo se znesvěcenou tváří nebo s některým údem příliš dlouhým, [19] nebo kdo by měl zlomenou nohu nebo zlomenou ruku, [20] nebo hrbatý nebo zakrnělý nebo se skvrnou na oku nebo postižený svrabem nebo lišejem nebo s rozdrčenými varlaty. [21] Nikdo z potomstva kněze Árona, kdo by měl nějakou vadu, se nepřiblíží, aby přinášel ohnivé oběti Hospodinovy. Má vadu, nepřiblíží se, aby přinášel chléb svého Boha. [22] Chléb svého Boha z velesvatých i svatých darů smí jíst. [23] Ale nesmí přistupovat k oponě a nepřiblíží se k oltáři, neboť má vadu, aby neznesvětil prostory mé svatyně. Já jsem Hospodin, já je posvěcuji." [24] Mojžíš to vyhlásil Áronovi, jeho synům a všem Izraelcům.

Lv kapitola 22.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Áronovi a jeho synům, ať se zdržují svatých darů Izraelců, které mi oddělují jako svaté, a ať neznesvěcují mé svaté jméno. Já jsem Hospodin. [3] Řekni jim: Kdyby se někdo ve vašich pokoleních ze všeho vašeho potomstva přiblížil ke svatým darům, které Izraelci oddělují Hospodinu jako svaté, a byl nečistý, bude vyobcován od mé tváře. Já jsem Hospodin. [4] Kdokoli z potomstva Áronova by byl malomocný nebo by trpěl výtokem, nesmí jíst ze svatých darů, dokud nebude čistý. Kdyby se dotkl čehokoliv, co je znečištěno mrtvým, nebo měl výron semene [5] nebo by se někdo dotkl jakékoli havěti, jež by ho znečistila, nebo člověka, který by ho znečistil jakoukoli svou nečistotou, [6] každý, kdo by se něčeho z toho dotkl, bude nečistý až do večera; nesmí jíst ze svatých darů, dokud se celý neomyje vodou. [7] Po západu slunce bude čistý a potom může jíst ze svatých darů, protože to je jeho pokrm. [8] Zdechlinu nebo něco rozsápaného nebude jíst, aby se tím neznečistil. Já jsem Hospodin. [9] Všichni budou dbát na to, co jsem jim uložil, aby nenesli následky hříchu a nezemřeli pro něj, kdyby to znesvětili. Já jsem Hospodin, já je posvěcuji. [10] Žádný nepovoláný nebude jíst nic svatého; ani ten, kdo by právě dlel u kněze, ani člověk jím za mzdu najatý nebude jíst nic svatého. [11] Když si však kněz koupí člověka za stříbro, ten z toho jíst může; i narození v jeho domě budou jíst z jeho pokrmu. [12] Když se kněžská dcera vdá za nekňeže, nesmí jíst ze svatých darů obětovaných pozdvihováním. [13] Ale když kněžská dcera ovdoví nebo bude zapuzena a nemá potomka a vrátí se do domu svého otce jako za svého mládí, bude jíst z pokrmu otcova; ovšem žádný nepovoláný z něho jíst nebude. [14] Kdyby někdo jedl něco svatého neúmyslně, přidá k tomu pětinu a dá jako svatý dar knězi. [15] Kněží nedovolí znesvětil svaté dary Izraelců, které pozdvihují pro Hospodina; [16] uvalili by tíhu provinění na ty, kdo by jedli jejich svaté dary. Já jsem Hospodin, já je posvěcuji. [17] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [18] "Mluv k Áronovi a jeho synům i ke všem Izraelcům. Řekneš jim: Kdo by z izraelského domu nebo z těch, kdo přebývají v Izraeli jako hosté, přinesl svůj dar při různých svých slibech nebo dobrovolných závazcích a přinesl jej jako oběť zápalnou Hospodinu, [19] aby ve vás našel zalíbení, dá samce bez vady ze skotu, z ovcí nebo z koz. [20] Nepřinesete nic, co by mělo vadu, neboť byste tím nedošli zalíbení. [21] Když někdo připraví hod oběti pokojné pro Hospodina ze skotu nebo z bravu, aby splnil slib, nebo jako dobrovolný dar, pak jen oběť bez vady dojde zaslíbení; nesmí na ní být žádná vada. [22] Nic slepého nebo polámaného či zmrzačeného nebo vředovitého, svrabovitého či lišejovitého nepřinesete Hospodinu a neuložíte z toho na oltář ohnivou oběť pro Hospodina. [23] Býka nebo jehně s příliš dlouhými nebo zakrslými údy můžeš dát jako dobrovolný dar, ale při slibu nenajdou zalíbení. [24] Zvíře s varlaty rozmáčknutými, roztlučenými, odříznutými nebo pořezanými nepřinesete Hospodinu. To ve své zemi dělat nebudete. [25] Ani od cizince nepřinesete pokrm svému Bohu z takových zvířat, neboť jsou porušená, mají vadu; ta vám nezískají zalíbení." [26] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [27] "Když se narodí býček nebo beránek nebo kozlík, ať je sedm dní pod svou matkou; počínaje osmým dnem bude se zalíbením přijat jako dar ohnivé oběti pro Hospodina. [28] Kus skotu nebo bravu neporazíte v týž den s jeho mládětem. [29] Když budete obětovat Hospodinu obětní hod díky, obětujte tak, aby ve vás našel zalíbení. [30] Týž den bude sněden, nic z něho nenechávejte do rána. Já jsem Hospodin. [31] Dbejte na mé příkazy a jedněte podle nich. Já jsem Hospodin. [32] Neznesvětíte mé svaté jméno. Ať jsem posvěcen mezi Izraelci. Já jsem Hospodin, já vás posvěcuji. [33] Vyvedl jsem vás z egyptské země, abych vám byl Bohem, já Hospodin."

Lv kapitola 23.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Slavnosti Hospodinovy, které budete svolávat, jsou bohoslužebná shromáždění. Jsou to mé slavnosti. [3] Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne bude den odpočinku, slavnost odpočinku, bohoslužební shromáždění; nebudete vykonávat žádnou práci. Je to Hospodinův den odpočinku ve všech vašich sídlištích. [4] Toto jsou slavnosti Hospodinovy, bohoslužebná shromáždění, jež budete svolávat v jejich určený čas: [5] Čtrnáctého dne prvního měsíce navečer bude Hospodinův hod beránka. [6] Patnáctého dne téhož měsíce začne Hospodinova slavnost nekvašených chlebů; po sedm dní budete jíst nekvašené chleby. [7] Prvého dne budete mít bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci. [8] Po sedm dní budete přinášet ohnivou oběť Hospodinu. Sedmého dne bude bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci." [9] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [10] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přijдете do země, kterou vám dávám, a budete sklízet obilí, přinesete snopek jako prvotiny své žně knězi. [11] Podáváním nabídne snopek Hospodinu, aby ve vás našel zalíbení; druhého dne po dni odpočinku jej nabídne kněz podáváním. [12] V den, kdy za vás bude nabízet váš snopek podáváním, připravíte Hospodinu k zápalné oběti ročního beránka bez vady [13] a k němu přidavou oběť, dvě desetiny éfy bílé mouky zadělané olejem, jako ohnivou oběť Hospodinu v libou vůni. K tomu i úlitbu, čtvrtinu hínu vína. [14] Ať do toho dne, kdy přinesete dar svému Bohu, nebudete jíst chléb ani zrní pražené ani čerstvé. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích. [15] Potom si odpočítáte ode dne po dni odpočinku, ode dne, kdy jste přinesli snopek k oběti podávání, plných sedm týdnů. [16] Ke dni po sedmém dni odpočinku napočítáte padesát dní a pak přinesete Hospodinu novou přidavou oběť. [17] Přinesete ze svých sídlišť chléb k oběti podávání; budou to dva chleby ze dvou desetin éfy bílé mouky, budou upečený kvašené, jakožto prvotiny Hospodinu. [18] S chlebem přivedete sedm ročních beránků bez vady, jednoho malého býčka a dva berany. To bude zápalná oběť Hospodinu s příslušnými přidavnými oběťmi a úlitbami, ohnivá oběť, libá vůně pro Hospodina. [19] Také připravíte jednoho kozla k oběti za hřích a dva roční beránky k hodu oběti pokojné. [20] Kněz to nabídne Hospodinu podáváním i s chlebem z prvotin jako oběť podávání včetně dvou beránků. Bude to svaté Hospodinu, určené pro kněze. [21] V týž den svoláte lid. Budete mít bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci. To je provždy platné nařízení pro všechna pokolení ve všech vašich sídlištích. [22] Až budete sklízet obilí ve své zemi, nepožneš své pole až do okraje ani

nebudeš po žni paběrkovat; zanecháš paběrky pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh." [23] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [24] "Mluv k Izraelcům: Prvního dne sedmého měsíce budete mít slavnost odpočínutí s pamětným vytrubováním a bohoslužebným shromážděním. [25] Nebudete vykonávat žádnou všední práci, ale přinesete Hospodinu ohnivou oběť." [26] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [27] "Desátého dne téhož sedmého měsíce bude den smíření. Budete mít bohoslužebné shromáždění; budete se pokořovat a přinesete ohnivou oběť Hospodinu. [28] Toho dne nebudete konat žádnou práci. Je to den smíření, kdy za vás budou konat smířící obřady před Hospodinem, vaším Bohem. [29] Kdo se toho dne nebude pokořovat, bude vyobcován ze svého lidu. [30] Kdyby někdo konal toho dne nějakou práci, vyhubím ho ze společenství jeho lidu. [31] Nebudete vykonávat žádnou práci! To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích. [32] Bude to pro vás den odpočinku, slavnost odpočínutí; budete se pokořovat od večera devátého dne toho měsíce, od jednoho večera devátého dne toho měsíce, od jednoho večera do druhého budete zachovávat svůj den odpočinku." [33] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [34] "Mluv k Izraelcům: Od patnáctého dne téhož sedmého měsíce budou po sedm dní Hospodinovy slavnosti stánků. [35] Prvního dne bude bohoslužebné shromáždění; nebude konat žádnou všední práci. [36] Po sedm dní budete přinášet Hospodinu ohnivou oběť, osmého dne budete mít bohoslužebné shromáždění a přinesete ohnivou oběť Hospodinu. To je slavnostní shromáždění, nebudete konat žádnou všední práci. [37] To jsou Hospodinovy slavnosti, které budete svolávat jako bohoslužebné shromáždění, abyste přinášeli Hospodinu ohnivou oběť, oběť zápalnou a přídavnou, obětní hod a úlitby, všechno v příslušném dni, [38] mimo oběti o Hospodinových dnech odpočinku a kromě vašich darů při různých slibech a dobrovolných závazcích, jež budete dávat Hospodinu. [39] Nuže, patnáctého dne sedmého měsíce, když sklídíte zemskou úrodu, budete po sedm dnů slavit slavnost Hospodinovu. Prvního dne bude slavnost odpočínutí i osmého dne bude slavnost odpočínutí. [40] Prvého dne si vezmete plody ušlechtilých stromů, palmové ratolesti, větve myrtoových keřů a potočních topolů a sedm dní se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem. [41] Tuto slavnost budete Hospodinu slavit po sedm dní v roce. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. Budete ji slavit v sedmém měsíci. [42] Sedm dní budete bydlet ve stáncích; všichni domorodci v Izraeli budou bydlet ve stáncích, [43] aby všechny vaše pokolení věděla, že jsem přechovával Izraelce ve stáncích, když jsem je vyvedl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh." [44] Mojžíš vyhlásil Izraelcům Hospodinovy slavnosti.

Lv kapitola 24.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Přikaz Izraelcům, ať ti přinesou pročištěný olivový olej, vymačkaný, k svícení, aby mohl být každodenně zapalován kahan. [3] Vně, před oponou svědectví, ve stanu setkávání jej bude Áron každodenně obsluhovat od večera do rána před Hospodinem. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. [4] Na svícnu z čistého zlata bude každodenně před Hospodinem obsluhovat kahánky. [5] Vezmeš bílou mouku a upečeš z ní dvanáct bočníků: každý bočník bude ze dvou desetin éfy. [6] Položíš je před Hospodinem obsluhovat na stůl z čistého zlata do dvou sloupců, šest do sloupce. [7] Na každý sloupec dáš čisté kadidlo; bude při chlebu na připomínku jako ohnivá oběť pro Hospodina. [8] Ať je Áron před Hospodinem uspořádá vždycky v den odpočinku, a to ustavičně. To bude mezi Izraelci platit jako smlouva věčná. [9] Budou patřit Áronovi a jeho synům, kteří je budou jíst na svatém místě; je to pro něho velevsaté, podíl z ohnivých obětí Hospodinových. To je provždy platné nařízení." [10] Jenou si vyšel syn jedné izraelské ženy a jakéhosi Egyptana mezi Izraelce; v táboře se dostal syn té Izraelky do hádky s nějakým Izraelcem. [11] Syn té izraelské ženy lál jméno a zlořečil. Přivedli ho tedy k Mojžíšovi; jméno jeho matky bylo Šelomit, dcera Dibrího, z pokolení Danova. [12] I dali ho do vazby, až by se jim dostalo jasného pokynu z Hospodinových úst. [13] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [14] "Vyved' toho zlojajce ven z tábora; tam všichni, kdo ho slyšeli, vloží ruce na jeho hlavu a celá pospolitost ho ukamenuje. [15] Izraelcům pak řekneš: Kdokoli by zlořečil svému Bohu, ponese následky svého hříchu. [16] Kdo bude lát jméno Hospodinovu, musí zemřít. Celá pospolitost ho ukamenuje. Jak host, tak domorodec zemře, jestliže bude lát jméno. [17] Když někdo ubije nějakého člověka, musí zemřít. [18] Kdo ubije nějaké dobytče, nahradí je, kus za kus. [19] Když někdo zmrazí svého bližního, bude mu způsobeno, co sám způsobil: [20] zlomenina za zlomeninu, oko za oko, zub za zub; jak zmrazil člověka, tak ať se stane jemu. [21] Kdo ubije dobytče, nahradí je; kdo ubije člověka, zemře. [22] Budete mít jediné právo jak pro hosta, tak pro domorodce. Já jsem Hospodin, váš Bůh." [23] Tak promluvil Mojžíš k Izraelcům. Zlojajce vyvedli ven z tábora a ukamenovali. Izraelci učinili, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Lv kapitola 25.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi na hoře Sínaji: [2] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přijдете do země, kterou vám dávám, bude země slavit odpočínutí, odpočínutí Hospodinovo. [3] Šest let budeš osívat své pole, šest let budeš prořezávat svou vinici a shromažďovat z ní úrodu, [4] ale sedmého roku bude mít země rok odpočínutí, slavnost odpočínutí, odpočínutí Hospodinovo. Nebudeš osívat své pole ani prořezávat svou vinici. [5] Co po tvé žni samo vyroste, nebudeš sklízet, a hrozny z vinice, kterou jsi neobdělal, nebudeš sbírat. Země bude mít rok odpočínutí. [6] Co země v odpočínutí sama zplodí, bude vaší potravou, pro tebe, tvého otroka i otrokyni, tvého nádeníka i přistěhovalce, kteří u tebe pobývají jako hosté. [7] I tvůj dobytek a zvíře, která je v tvé zemi, bude mít všechnu její úrodu za potravu. [8] Odpočítáš si pak sedm roků odpočínutí, sedmkrát sedm let, a vyjde to období sedmi roků odpočínutí: čtyřicet devět let. [9] Desátého dne sedmého měsíce dáš ryčně troubit na polnici; v den smíření budete troubit na polnici v celé vaší zemi. [10] Padesátá rok posvětíte a vyhlásíte v zemi svobodu všem jejím obyvatelům. Bude to pro vás léto milostivé, kdy se každý vrátíte ke svému vlastnictví a všichni se vrátí ke své čeledi. [11] Padesátý rok vám bude létem milostivým. Nebudete v něm sít ani sklízet, co samo vyroste, ani sbírat hrozny z neobdělávaných vinic. [12] Je to léto milostivé. Budete je mít za svaté. Smíte jíst z pole, co urodí. [13] V tomto milostivém létě se každý vrátí ke svému vlastnictví. [14] Když budete prodávat něco svému bližnímu nebo něco od něho budeš kupovat, nepoškozujte jeden druhého. [15] Podle počtu let po létě milostivém budeš kupovat od svého bližního, podle počtu let, v nichž budeš brát užitek, bude prodávat tobě. [16] Čím více let zbývá, tím nižší bude kupní cena; bude ti prodávat podle počtu let, v nichž budeš brát užitek. [17] Nikdo nepoškodíte svého bližního, ale budeš se bát svého Boha. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [18] Budete dodržovat má nařízení, dbát na moje řády a podle nich jednat. Tak budete bezpečně přebývat na zemi. [19] Země vám vydá své plody a budete jíst dosyta a přebývat na ní bezpečně. [20] Snad řeknete: Co budeme jíst sedmého roku, když nebudeme sít ani sklízet žádnou úrodu? [21] Na můj rozkaz sestoupí na vás šestého roku mé požehnání, takže vydá úrodu na tři roky. [22] Osmého roku budete sít, ale jíst budete z předloňské úrody až do devátého roku; dokud se nesvezí jeho úroda, budete jíst ze staré. [23] Země nesmí být prodávána bez práva na zpětnou koupi, neboť země je má. Vy jste u mne jen hosté a přistěhovalci. [24] Proto po celé zemi, jež bude vaším vlastnictvím, zajistíte možnost zemi vyplatit. [25] Když tvůj bratr zchudne a odprodá něco ze svého vlastnictví, přijde k němu jeho příbuzný jako zastávce a vyplatí, co jeho bratr prodal. [26] Kdyby někdo neměl zastávce, ale byl by potom sám schopen opatřit si potřebné výplatné, [27] sečte léta od doby prodeje, proplatí zbytek tomu, komu prodal, a vrátí se ke svému vlastnictví. [28] Jestliže není schopen zaplatit, zůstane, co prodal, v držbě

kupce až do léta milostivého. V létě milostivém bude vyvázáno z držby a on se vrátí ke svému vlastnictví. [29] Když někdo prodá obytný dům v hrazeném městě, má právo jej vyplatit do roka od prodeje; rok trvá právo k vyplacení. [30] Jestliže nebude vyplacen do jednoho roku, zůstane dům v hrazeném městě tomu, kdo jej koupil, i jeho pokolením, bez práva na zpětnou koupi; v létě milostivém nebude vyvázáno z držby. [31] Domy ve vsích neobehnaných hradbami budou posuzovány jako pole v zemi; bude na nich právo k vyplacení a v létě milostivém budou vyvázáno z držby. [32] Pokud jde o lévijská města, budou mít lévijské trvale právo vyplácet městské domy, jež jsou jejich vlastnictvím. [33] Někdo z lévijských lidí použije práva k vyplacení, nebo bude prodán dům v městě, které je v jejich vlastnictví, vyvázáno z držby v létě milostivém, neboť domy v lévijských městech jsou jejich vlastnictvím uprostřed Izraelců. [34] Předměstské pole v jejich městě nesmí být prodáno, neboť to je jejich trvalé vlastnictví. [35] Když tvůj bratr zchudne a nebude moci vedle tebe obstát, ujmě se ho jako hosta a přistěhovalce a bude žít s tebou. [36] Nebudeš od něho brát lichvářský úrok, ale budeš se bát svého Boha. Tvůj bratr bude žít s tebou. [37] Svě stříbro mu nepůjčuj lichvářsky, na poskytované potravě nechť vydělává. [38] Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abych vám dal kenaanskou zemi a byl vám Bohem. [39] Když tvůj bratr vedle tebe zchudne a prodá ti sebe sama, nezotročíš ho otrockou službou. [40] Bude u tebe jako nádeník, jako přistěhovalce; bude u tebe sloužit až do milostivého léta. [41] Pak od tebe odejde a s ním i jeho děti a vrátí a vrátí se ke své čeledi; vrátí se k vlastnictví svých otců. [42] Jsou to přece moji služebníci, které jsem vyvedl z egyptské země, nesmějí být prodáváni jako otroci. [43] Nebudeš nad ním surově panovat, ale budeš se bát svého Boha. [44] Otroka a otrokyně, které budeš mít, ať jsou z pronárodů okolo vás; z nich si budete kupovat otroka a otrokyni. [45] Také si je můžete koupit z dětí přistěhovalců, kteří u vás pobývají jako hosté a z čeledi těch, kteří jsou u vás, z dětí, které zplodí ve vaší zemi; ti budou vašim vlastnictvím. [46] Po sobě je odkážete svým synům, aby je zdědili jako své vlastnictví; trvale jim budou sloužit. Pokud jde o vaše bratry Izraelce, nikdo nebude nad svým bratrem surově panovat. [47] Když u tebe nějaký host nebo přistěhovalce dosáhne blahobyti a tvůj bratr u něho zchudne, takže sebe sama prodá hostu, který se k tobě přistěhoval, nebo některému příslušníku hostovy čeledi, [48] ač se prodal, bude mít právo se vykoupit. Někdo z jeho bratrů dá za něj výkupné [49] nebo ho vykoupí jeho strýc nebo bratranec anebo ho vykoupí někdo z blízkých příbuzných jeho čeledi anebo si opatří potřebný obnos a vykoupí se sám. [50] Provede vyúčtování se svým kupcem od roku, kdy se mu prodal, až do milostivého léta. Stříbro, za které se prodal, přepočte se podle počtu let, jako by po ty dny byl u něho nádeníkem. [51] Jestliže zůstává ještě mnoho let, vrátí podle nich ze stříbra kupní ceny odpovídající část výkupného. [52] Jestliže zbývá do milostivého léta málo roků, vyúčtuje s ním a odevzdá své výkupné podle příslušných let. [53] Z roku na rok bude u něho jako nádeník a on nebude nad ním před tebou surově panovat. [54] Jestliže nebude tak či onak vykoupen, bude vyvázáno z držby v milostivém létě i se svými dětmi. [55] Izraelci mi totiž patří jako služebníci, jsou to služebníci moji, které jsem vyvedl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

Lv kapitola 26.

[1] Ve své zemi si nebudete dělat bůžky, ani si nevztýčíte tesianou sochu nebo posvátný sloup, ani nepostavíte přitesaný kámen, jimž byste se klaněli. Já jsem Hospodin, váš Bůh. [2] Dbejte na mé dny odpočinku a mějte v úctě mou svatyni. Já jsem Hospodin. [3] Jestliže se budete řídit mými nařízeními, dbát na má přikázání a plnit je, [4] dám vám ve vhodném čase vydatné deště, země vydá svůj výnos a stromoví na poli ponese ovoce. [5] Výmlat bude trvat až do vinobraní a vinobraní zas až do setby. Najíte se svého pokrmu dosyta a budete sídlit ve své zemi bezpečně. [6] Zemi daruji pokoj a nikdo vás nebude děsit, když budete spát. Učiním také přítrž řádění zlé zvíře v zemi a vaši zemi nebude procházet meč. [7] Budete pronásledovat své nepřátele, takže padnou před vámi mečem. [8] Pět z vás jich bude pronásledovat deset tisíc. Tak padnou vaši nepřátelé před vámi mečem. [9] Obrátí se k vám a způsobím, že se rozplodíte a rozmnožíte. Svou smlouvu s vámi upevním. [10] Budete jíst starou úrodu z loňska, dokud loňskou neodstraní kvůli nové. [11] Zřídím si mezi vámi přibýtek a nezprotivíte se mi. [12] Budu procházet mezi vámi a budu vám Bohem a vy budete mým lidem. [13] Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abyste tam nebyli otroky. Rozlámal jsem břevna vašeho jha, abyste mohli chodit zpříma. [14] Jestliže mě nebudete poslouchat a nebudete plnit všechny tyto příkazy, [15] jestliže zavrhnete má nařízení a zprotivíte se mé řády, takže nebudete plnit všechny mé příkazy, ale budete porušovat mou smlouvu, [16] pak já vám učiním toto: Navštívím vás hrůzou, úbytěmi a zimnicí, pohasnou vám oči a budete plni zoufalství. Nadarmo budete sít obilí, snědí je vaši nepřátelé. [17] Postavím se proti vám a budete poraženi svými nepřáteli, a budou nad vámi panovat ti, kdo vás nenávidí, budete utíkat, i když vás nikdo nebude pronásledovat. [18] Jestliže mě ani potom nebudete poslouchat, budu vás trestat za vaše hříchy ještě sedmkrát víc. [19] Roztříštím vaši pyšnou moc a učiním, že nebe vám bude jako železo a země jako měď. [20] Nadarmo bude spotřebována vaše síla. Země vám nedá svůj výnos a stromoví v zemi neponese ovoce. [21] Jestliže mi i pak budete odporovat a nebudete mě chtít poslouchat, přidám vám sedmkrát víc ran pro vaše hříchy. [22] Pustím na vás polní zvěř. Ta vás připraví o děti, vyhubí váš dobytek a ztenčí vaše řády; vaše cesty zpustnou. [23] Jestliže se tím nedáte ode mne napomenout a budete mi dále odporovat, [24] i já se vám budu stavět na odpor a budu vás bít sedmkrát víc za vaše hříchy. [25] Uvedu na vás meč pomsty, aby pomstil porušování smlouvy. Shromáždíte-li se do svých měst, pošlu mezi vás mor a budete vydáni do rukou nepříteli. [26] Až vám zlomím hůl chleba, bude deset žen pro vás péci chléb v jediné peci a budou vám odvažovat chléb na přiděl. Budete jíst, ale nenasytíte se. [27] Jestliže mě přesto neuposlechnete a budete mi dále odporovat, [28] i já se vám budu stavět na odpor v rozhořčení a budu vás trestat sedmkrát víc za vaše hříchy. [29] Budete jíst maso svých synů a budete jíst maso svých dcer. [30] Zahladím vaše posvátná návrší a roztříštím vaše kadidlové oltáříky, vaše mrtvolky pohodím na mršiny vašich hnusných model a zprotivíte se mi. [31] Obrátím vaše města v trosky, vaše svatyně zpusťším a nepřivoním k libé vůni vašich obětí. [32] Sám zpusťším zemi tak, že nad ní strnou i vaši nepřátelé, kteří se v ní usadí. [33] Vás pak rozptýlím mezi pronárody, vpadnu vám s taseným mečem do zad, takže se vaše země stane pustinou a vaše města se promění v trosky. [34] Tehdy si země vynahradí své roky odpočinku po celou dobu, co bude zpustošena, až vy budete v zemi svých nepřátel. Tehdy bude země odpočívat a vynahradí se své roky odpočinku. [35] Po celou dobu zpustošení bude odpočívat, protože nemohla odpočívat ve vašich letech odpočinku, když jste v ní sídlili. [36] Naplním ustrašeností srdce těch, kdo z vás zůstanou v zemích svých nepřátel, že je zažene i šelest odvátného listí. Budou utíkat jako před mečem a padat, i když je nikdo nebude pronásledovat. [37] Budou klopýtát jeden přes druhého jako před mečem, ačkoli je nikdo nebude pronásledovat. Neobstojíte před svými nepřáteli. [38] zahynete mezi pronárody a pohltí vás země vašich nepřátel. [39] Kteří z vás zůstanou, zaniknou pro svou nepravost v zemích svých nepřátel, a také pro nepravosti svých otců zaniknou. [40] Pak budou vyznávat nepravost svou i nepravost svých otců, zpronevěru, již se na mně dopustili, a že mi odporovali. [41] Proto i já jsem se jim postavil na odpor a zavedl jsem je do země jejich nepřátel, dokud nebude jejich neobřezané srdce zkrušeno a dokud neodpykají své provinění. [42] I připomenu si svou smlouvu s Jákobem a též svou smlouvu s Izákem, také si připomenu svou smlouvu s Abrahamem, i tu zemi si připomenu. [43] Země totiž bude od nich opuštěna a vynahradí si své roky odpočinku, bude zpustošena, bez nich, dokud oni neodpykají své provinění, protože znovu a znovu zavrhovali mé řády a má nařízení se protivili. [44] Avšak i když budou v zemi svých nepřátel, nezavrhnou je a nezprotivím se je, jako bych s nimi měl skoncovat a zrušit svou smlouvu s nimi. Já jsem Hospodin, jejich Bůh. [45] Připomenu jim smlouvu s jejich předky, které jsem vyvedl z egyptské země před zraky pronárodů, abych jim byl Bohem, já Hospodin. [46] Toto jsou nařízení, řády a zákony, jež Hospodin vydal na hoře Sinaj prostřednictvím Mojžíše, aby byly mezi ním a syny Izraele.

Lv kapitola 27.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Když někdo složí zvláštní slib, osoby zasvěcené Hospodinu budou vyplaceny podle tvého odhadu. [3] Tvůj odhadní obnos u muže od dvaceti do šedesáti let bude činit padesát šekelů stříbra podle váhy určené svatyní. [4] Půjde-li o ženu, bude obnos činit třicet šekelů. [5] Půjde-li o osobu od pěti do dvaceti let, bude obnos činit při osobě mužského pohlaví dvacet šekelů a při ženské deset šekelů. [6] Půjde-li o dítě od jednoho měsíce do pěti let, bude obnos činit při dítěti mužského pohlaví pět šekelů stříbra a při ženském tři šekely stříbra. [7] Půjde-li o osobu šedesátiletou a starší, bude obnos činit při osobě mužského pohlaví patnáct šekelů a při ženském deset šekelů. [8] Jestliže někdo nebude s to dát příslušný obnos, bude postaven před kněze a kněz mu odhadne obnos; kněz odhadne obnos podle platební schopnosti slibujícího. [9] Půjde-li o dobytek, z něhož se přináší dar Hospodinu, každý kus daný Hospodinu bude svatý. [10] Nevymění jej a nezamění dobrý za špatný ani špatný za dobrý. Jestliže pak přece zamění dobytče za jiné, bude svaté to i ono. [11] Půjde-li o jakékoli nečisté dobytče, z něhož se dar Hospodinu nepřináší, postaví dobytče před kněze. [12] Kněz je odhadne, je-li dobré nebo špatné, a bude podle knězova odhadu. [13] Jestliže však je chce někdo vyplatit, přidá k tvému odhadnímu obnosu navíc jednu pětinu. [14] Když někdo zasvětil svůj dům jako svatý Hospodinu, odhadne jej kněz, je-li dobrý nebo špatný; zůstane při odhadu, jak jej provedl kněz. [15] Jestliže však ten, kdo svůj dům zasvětil, jej chce vyplatit, přidá k tvému odhadnímu obnosu pětinu stříbra navíc a bude jeho. [16] Oddělí-li někdo kus pole ze svého vlastnictví jako svatý pro Hospodina, odhadneš jej podle osevu; plocha osetá z jednoho chómeru ječmene bude mít cenu padesáti šekelů stříbra. [17] Oddělí-li své pole jako svaté již od milostivého léta, zůstane při tvém odhadním obnosu. [18] Oddělí-li své pole jako svaté po milostivém létě, vypočítá mu kněz cenu podle počtu let zbývajících do dalšího milostivého léta, a ubere se z tvého odhadního obnosu. [19] Jestliže však ten, kdo oddělil pole jako svaté, je chce vyplatit, přidá k tvému odhadnímu obnosu pětinu stříbra navíc a bude patřit jemu. [20] Jestliže pole nevyplatí, ale prodá je někomu jinému, nemůže být již vyplaceno. [21] Takové pole při vyvázání z držby v létě milostivém bude svaté Hospodinu jako pole propadlé kladbě; bude náležet knězi jako jeho vlastnictví. [22] Jestliže někdo oddělí jako svaté pro Hospodina pole, jež získal koupí, a nebylo částí jeho vlastnictví, [23] vypočítá mu kněz výši obnosu až do milostivého léta a on vyplatí obnos téhož dne jako svatý Hospodinu. [24] V milostivém létě bude pole vráceno tomu, od koho bylo koupeno, jehož vlastnictvím pozemek je. [25] Veškeré tvé odhadní obnosy budou v šekelech podle váhy určené svatyní. Šekel je dvacet zrn. [26] Jenom ať nikdo neodděluje jako svaté prvorozené dobytče; náleží beztak Hospodinu jakožto prvorozené; jak býk, tak jehně patří Hospodinu. [27] Jestliže jde o dobytče nečisté, vyplatí je podle tvého odhadu a přidá pětinu obnosu navíc; nebude-li vyplaceno, bude prodáno za obnos tebou stanovený. [28] Jenom nic klatého, co někdo jako takové oddal Hospodinu z čehokoli, co má, z lidí, z dobytka i z polností, jež má ve vlastnictví, nesmí být prodáváno ani vypláceno. Všechno klaté je velesvaté a náleží Hospodinu. [29] Nikdo z lidí, kdo je klatbou oddán Bohu jako klatý, nemůže být vyplacen; musí zemřít. [30] Všechny desátky země z obilí země a z ovoce stromů budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinovu. [31] Jestliže se však někdo přeje vyplatit něco ze svého desátku, přidá pětinu obnosu navíc. [32] Každý desátek ze skotu a bravu, každý desátý kus, který při počítání prochází pod holí, bude svatý Hospodinu. [33] Nebude se prohlížet, je-li dobrý či špatný, a nezamění se za jiný; jestliže jej pak přece zamění, bude ten i onen svatý. Nesmí být vyplacen." [34] Toto jsou příkazy, které vydal Hospodin Mojžíšovi pro syny Izraele na hoří Sínaji.